

HALKIN YOLU 8

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

28 MART 1977 / 250 KURUŞ

Dünya halklarının mücadelesi yükseliyor proleter devrimci hareket güçleniyor

YENİ ZAFERLERE DOĞRU...

FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Kampanyamızın taleplerinden biri de tutuklu bulunan devrimci, yurtsever basın mensuplarının özgürlüklerine kavuşmasıdır. Bu amaçla Sağmalcılar Cezaevi'nde tutuklu arkadaşlarımızla birer görüşme yapıp kampanyamızla ilgili görüşlerini belirtmelerini istedik, Halkın Yolu gazetesi yazı işleri müdürü MEHMET ÇERİK ile Halkın Gücü gazetesi sahibi MEHMET ÖZGÜL bu çağrımıza katıldılar. Aynı cezaevinde tutuklu bulunan Halkın Sesi gazetesi yazı işleri müdürleri Kemal Doğan ile Leyla Cümbüş ise çağrımıza olumsuz cevap verdiler. Biz bu arkadaşların da kampanyamıza katılmalarını ve devrimci yurtsever basına yönelen baskıları bizimle birlikte gözüşlemelerini isterdik. Arkadaşlar tekkeci ve halkın güçlerini bölücü bu tavırlarını düzeltmelidirler.

HALKIN BİRLİĞİ HALKIN YOLU HALKIN KURTULUŞU

HALKIN YOLU, HALKIN KURTULUŞU, HALKIN BİRLİĞİ'NE,

20 Ocak 1976 tarihinde sorumlu yazı işleri müdürü bulunduğum HALKIN YOLU gazetesinin ilk üç sayısında çıkan yazılardan "Komünizm Propagandası, bölücülük, Kürtçülük, devlete, polise,orduya hakaret" yaptığım gerekçesiyle 2.nci Sulh Ceza Mahkemesi tarafından tutuklandım. Esasen basın suçlularına isnad edilen suçlar kesinleşmediği sürece tutuklanması keyfi bir uygulamadır. Açık adresim belli olduğu ve suç sayılacak delilleri ortadan kaldıracak bir durumun olmadığı halde tutuklanmam basın özgürlüğüne vurulan bir darbedir. Bu uygulama bana karşı değil, yeni yayın ha yatına girmiş yurtsever, devrimci HALKIN YOLU Gazetesine yapılan baskıların bir parçasıdır. Aynı şekilde daha sonra Askeri Mahkeme tarafından Türkiye Cumhuriyetini parçalamak, bölmek, vs. gibi iddialarla ayrıca tevkif edildim. Cezaevinde iki aydır haksız bir şekilde tutulduğum halde hâlâ mahkemeye çıkarılmadım.

Yurtsever devrimci seslere tahammülü olmayan, onu boğmayı amaçlayan faşist diktatörlük bu tür uygulamalarla halkımızın mücadelesini susturabileceğini zannediyor. Bütün devrimci yayın organlarına karşı keyfi uygulamalar yapıyor, satışlarını engellemeye çalışıyorlar.

Devrimciler bu tür baskılar karşısında boyun eğmeyeceklerdir. Halkımızın iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı verdiği mücadelenin bir parçası olan devrimci yayın organlarını susturamayacaklardır. Baskıların bizleri susturamayacağını onlara bir kez daha güçlü bir şekilde göstereceğiz.

Başlatmış olduğunuz "Yurtsever devrimci basına özgürlük" kampanyasını yürekten destekliyor, bu kampanyayı en geniş kitlelere ulaştırma mücadelenizde başarılar diliyorum.

MEHMET ÇERİK
Sağmalcılar Cezaevi

HALKIN YOLU, HALKIN KURTULUŞU, HALKIN BİRLİĞİ'NE,

Ben, 7.12.1976 tarihinde, Kasımpaşa-Okmeydanı kavşağında öldürülen polis memuru Aydın Güler olayıyla ilgili olarak, bir akrabamın evinden, faşist eli tomsonlu, 25-30 kadar I.Şube polisi tarafından gözaltına alındım. Birçok yurtseveri zindanlara doldurmak, olay hakkında oluşan kamuoyunu yatıştırmak amacıyla, yakaladıklarını katil göstermek istiyorlardı. Bu amaçla gözaltına alındığım günden itibaren küfür, cop, falaka ve elektrik gibi çeşitli işkencelerle polis memurunu öldürdüğümü kabul ettirmek istiyorlardı. Suçlamalarını kabul etmemekte direnince, işkenceciler çareyi komünizm propagandası yapmak, gizli örgüt üyesi olduğum gi bi asılsız iddialarda bulunmakta buldular.

Çareyi bu asılsız suçlamalarda bulan faşistlerin iddialarının arkasında yatan gerçek, son zamanlarda yurtsever basın üzerinde yoğunlaşan baskının bir parçasıydı. Amaçları, bu gerçek dışı iddialarla beni zindanlara attırıp, sahibi olduğum yeni çıkacak olan yurtsever devrimci Halkın Gücü gazetesinin çıkışını engellemekti. Faşistler amaçlarını gerçekleştirerek, 14.12.1976 tarihinde bu asılsız iddialarıyla beni tutuklayıp Sağmalcılar Cezaevine attılar.

Emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve işbirlikçilerinin halkımız üzerinde uyguladıkları sömürü ve baskı mekanizmasının bir parçası olarak yurtsever basın üzerinde, özellikle son zamanlarda yoğun bir baskı uyguluyorlar. Ama hakim sınıflar şunu iyice bilsinler ki, onların işkenceleri, katliamları, sömürüleri, yalanları, yurtsever devrimci basını halkının kurtuluşu uğrunda zafere kadar savaşından alıkoyamayacaktır.

YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON!

MEHMET ÖZGÜL
Sağmalcılar Cezaevi

HALKIN YOLU: *HAFTALIK SİYASİ GAZETE * SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALÂATTİN ŞAHİN * YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Cağaloğlu - İstanbul * ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. * ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.*

DOST HALKIN YOLU'na,

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nin de katıldığı devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıları protesto ediyor ve tutuklu bulunan yazı işleri müdürlerinin serbest bırakılmasını istiyor ve kampanyayı bütün gücümüzle destekliyoruz.

Devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal - faşist baskılar devrimci mücadeleyi engelleyemeyecektir.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA, NE RUSYA!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL - FAŞİZM!
YAŞASIN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

ULUKIŞLA'dan
Bir Gurup Devrimci

GAZETEMİZ HALKIN YOLU'NA,

Gazetemiz Halkın Yolu'nun sorumlu yazı işleri müdürünün tutuklanması, dergiyi her tarafta el konulması, dergiyi satan arkadaşların tutuklanması, faşist diktatörlüğün Halkın Yolu'na yaptığı baskıları bize gösteriyor. Gazetemizin sorumlu yazı işleri müdürü Mehmet Çerik'in tutuklanmasını, Kubilay Ortaokulu devrimcileri olarak protesto ediyoruz. İşçilerin ve köylülerin gazetesi olan Halkın Yolu'na ve diğer devrimci gazetelere yapılan baskılara karşı yılmadan mücadele edelim.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
SORUMLU YAZI İŞLERİ MODÖROMOZ MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

MALATYA Kubilay Orta Okulundan,
Bir Gurup Devrimci

● ● ● ●

HALKIN YOLU SUSTURULAMAZ!

Biz Denizli'de birimiz halat fabrikasında birimiz de bisiklet atelyesinde çalışan iki devrimci arkadaşız. Gazetemizin yazı işleri müdürünün tutuklandığını duyduk, protesto ediyor ve serbest bırakılmasını istiyoruz.

YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK!
HALKIN YOLU'NA DUVAR ÇEKİLEMEZ!
YAZI İŞLERİ MODÖRO MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA, NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKILARA SON! DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

Biz aşağıda imzaları bulunanlar, yurtsever basına yapılan baskıları ve yazı işleri müdürlerine yapılan işkenceleri şiddetle protesto ediyor, kınıyor ve Halkın Yolu'nun açtığı kampanyayı destekliyoruz.

YAZI İŞLERİMODÖRLERİNİN TUTUKLANMASINA SON VERİLSİN!
FAŞİST ASKERİ MAHKEMELER, YURTSEVER BASINI YARGILAYAMAZ!
YURTSEVER DEVRİMCİ BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST, SOSYAL-FAŞİST BASKIYA SON!
İŞKENCEYE SON! YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK!

95 İmza

HALKIN YOLU'NA SAHİP ÇIKALIM, YAŞATALIM!

Gazetimiz Halkın Yolu'nun son zamanlarda satışı ve kitlelere kadar gitmesi karşısında faşist diktatörlük baskısını yoğunlaştırmış ve yazı işleri müdürü Mehmet Çerik'i tutuklamıştır.

Faşist diktatörlüğün bu baskısına ve zulmüne karşı mücadele azmini yükselterek gazetemizin siyasetini kitlelere maletmeye çalışalım, önümüzdeki engelleri enginleri fethetme ruhuyla aşalım, gazetemize sahip çıkalım ve yaşatalım.

Biz Gölbaşılı devrimciler Halkın Yolu'na ve diğer yurtsever basına yapılan baskıları protesto ediyoruz.

Biz Gölbaşılı proleter devrimciler yurtsever basına yapılan baskınlardan yılmayacağız ve gazetemizin proleter devrimci siyasetini kitlelere maletme yolundaki tüm engelleri yıkacağız.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!
NE AMERİKA, NE RUSYA! BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Bir Gurup Proleter Devrimci
GÖLBAŞI/ADIYAMAN

HALKIN YOLU'NU FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKILAR ENGELLEYEMEZ!

Biz Beşikdüzü bucağının proleter devrimcileriyiz. Halkın Yolu'nun her sayısını satarken faşistlerden fazla sosyal - faşist ler engellemeye çalışmışlar.

18.3.1977 günü Halkın Yolu'nun 7. sayısını satan iki arkadaşımızın polis etrafını sarıp yakalamış. 20 adet Halkın Yolu'na el koydu ve arkadaşlarımızı karakola götürüp işkence yaptılar. 7 saat gözaltında tuttuktan sonra Vakfıkebir ilçesinin Cumhuriyet Savcılığına götürdüler. İfadeleri alınıp serbest bırakıldılar.

TÖB-DER'de revizyonistler bu işe faşistlerden fazla sevindiler. Sevinçlerinden karakolun önünden kasıla kasıla geçiyorlardı. Halkın Yolu'na yapılan baskılar, Halkın Yolu'nun halkımıza ulaşmasını engelleyemedi. Halkın Yolu yine halkımıza ulaşıyor. Şimdiden sonra Halkın Yolu'na yapılacak faşist ve sosyal faşist baskılar Halkın Yolu'nun halkımıza ulaşmasını engelleyemeyecektir.

KAHROLSUN YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILAR! HALKIN YOLU'NUN HALKIMIZA ULAŞMASINI FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILAR ENGELLEYEMEZ! NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

Beşikdüzü'nden bir grup
Proleter Devrimci

DÜZELTME:

"AYDINLIK ELEŞTİRİSİ (I) yazısında, sayfa 14, 3. sütun 1. paragraftaki "(Hua Kuo Feng'den aktaran...)" yerine "(Lin Sien Mien'den aktaran...)" olacaktır. Yine aynı yazıda sayfa 12. 3.sütun, 3. paragraf, 3. cümledeki "Gurkalar" yerine "Anzaklar" olacaktır.

Ayrıca sayfa 6'daki "Emlâkçılıktan Holdingçiliğe" başlıklı yazıda, 2. sütun 5. paragraf, 6. cümledeki "üretimi düşürerek alır" yerine "ücretini düşürerek alır" olacaktır.

Sayfa 8.de "PARİS KOMÜNÜ ÖLÜM SÜZDÜR" başlıklı yazıda 3. sütun 2. paragraf, 3. satırında "eşit mücadele" yerine "eşit mübadele" olacaktır.

Düzeltir, okuyucularımızdan özür dileriz.

YENİ ZAFERLERE DOĞRU...

Rusya'yla yeni bir kölelik anlaşması imzalandı. Yunanistan'a karşı meydan okumalar yine vatan satıcılarının ağızlarında dolaşıyor. İki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesi kızışmakta, hakim sınıfların sosyal-emperyalist Rusya-ya teslimiyet eğilimi artmakta, bu durum kendi içlerindeki çelişmeleri şiddetlendirmektedir.

Televizyondan utanmadan söylenen tüm yalanlara ve sahtekârlıklara rağmen, hakim sınıfların ülkeyi gün geçtikçe yönetemez duruma geldikleri açığa çıkmaktadır.

İki süper devletin hegemonya mücadelesine ve derinleşen buhrana bağlı olarak bir yandan faşist diktatörlük içinde çatışmalar artmakta, bir yandan da faşist diktatörlük halka azgınca saldırmaktadır. Ama halk kitleleri köleliğe ve zulme karşı sessiz kalmıyor. Halkın her geçen gün artan muhalefeti yer yer halk kitlelerinin aktif direnişlerine kadar gelişmektedir. İşte Uşak, İşte Malatya...

İki süper devletin hegemonya mücadelesi faşist diktatörlüğün zulmü, halk kitlelerinin öfkesini yükseltmekte, halk kitlelerinin bilinçlenmelerine, mücadeleye her geçen gün daha geniş ve güçlü katılmalarına yol açmaktadır.

Bu durum yalnız ülkemize özgü bir durum değildir. Dünyanın dört bir yanından bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm uğruna mücadele eden tüm ezilenleri sevindiren, güçlendiren haberler geliyor. Bu haberler dünyadaki durumun emperyalistler lehine değil, dünya halklarının lehine gelişmesini göstermektedir.

DÜNYA HALKLARININ ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİ YÜKSELİYOR!

Afrika'da ırkçı İan Smith rejimine karşı yiğitçe mücadele eden Zimbabve halkının ulusal kurtuluş mücadelesine öncülük eden ZANU örgütünün bir heyeti ülkemize geldi. Tüm devrimciler, yurtseverler, ezilen halkımız yiğit ZANU temsilcilerini coşkuyla selamladı. İki ülke halkı arasındaki dayanışmadan telaşa kapılan faşist diktatörlük Zimbabve'li yoldaşları sınır dışı etti. Bu karar, iki ülke halkının devrimci dayanışmasını engelleyemez. Türkiye halkı,her zaman yiğit Zimbabve halkının yanındadır.

Zimbabve, Azanya ve Namibya'nın kahraman halklarının Güney Afrika ve Rodezya ırkçı rejimlerine ve süper devletlerin hegemonyacılığına karşı silahlı kurtuluş mücadelesi,cesaretle ve fedakarlıkla sürmektedir. Yüzyıllardır üzerlerinde süren sömürü ve köleliğe başkaldıran yiğit Afrikalı savaşçılar, emperyalistlerin ve onların kuklalarının paralı askerlerine karşı her geçen gün yeni zaferler kazanmaktadır. ZANU gibi geniş kitlelere dayanan devrimci örgütlerin öncülüğünde yürüyen bu mücadele, ABD emperyalizminin ve Sovyet sosyal emperyalizminin hegemonyacı emellerini boşa çıkararak ilerlemektedir.

Hindiçini halklarının şanlı zaferlerinin kazanılmasından daha dört yıl geçmeden, dünyanın her yanında işçi sınıfının ve ezilen halkların devrimci mücadelesi yükselmektedir. Zimbabve, Azanya, Namibya halklarının mücadelesinin yanısıra, Tayland Komünist partisinin proleter devrimci önderliği altında mücadele eden Tayland halkı, Amerikancı faşist darbeye rağmen zafere doğru ilerlemektedir. Birmanya, Malezya halklarının mücadelesi, kurtuluş yolunda sarsılmaz adımlar atmakta, Filistin halkının ulusal kurtuluş mücadelesi darbelere rağmen gerilememekte, Batı Sahra'da, Sahra halkı tüm zorluklara rağmen fedakarca mücadele etmektedir.

Güney Amerika halkları iki süper devlete, faşist diktatörlüklere karşı her geçen gün güçlerini toplamakta, onları gerçek kurtuluşa götürecek olan proleter devrimci partilerin önderliği altındabirleşmektedir.

Kapitalist-revizyonist ülkelerde de işçi sınıfı ve çalışan halkın mücadelesi yükselmektedir. İspanya'da, İtalya'da işçi sınıfının mücadelesi, büyük boyutlara ulaşmaktadır. Revizyonist ülkelerde halkın yeni burjuva diktatörlüklere karşı memnuniyetsizliği artmakta ve Polonya'da olduğu gibi açık protestolara dönüşmektedir.

Tüm dünyayı saran ekonomik buhran derinleşmekte, ABD emperyalizmiyle, Sovyet sosyal-emperyalizmi arasında süren ve yeni bir dünya savaşının kaynağı olan hegemonya mücadelesi giderek kızışmaktadır. Bu durum, dünya halklarını uyandırmakta, mücadeleye atılmalarına yol açmaktadır. Durum dünya halkları için elverişlidir.

ÜLKELER BAĞIMSIZLIK İSTİYOR!

Dünya halklarının emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı verdikleri mücadelenin ve kazanılan şanlı zaferlerin bir sonucu olarak ve iki süper devlet arasında azgınlaşarak süren hegemonya mücadelesine bağlı olarak üçüncü dünya ülkelerinin hegemonyacılığa karşı mücadeleleri gelişmekte, çoğu üçüncü dünya ülkesi bağımsızlık ve kendi kaynaklarına sahip çıkma yolunda adımlar atmaktadır.

Son olarak Kahire'de yapılan Afrika-Arap zirve konferansında şu kararlar alınmıştır:

"Hegemonya kurma, ırkçılık ve sömürünün her şekliyle ortaklaşa mücadele edilecektir", "Arap ve Afrika ülkeleri bağlantısızlık statülerini koruyacaklardır. Bu ülkeler emperyalizm, sömürgecilik, siyonizm ve ırk ayrımını kesinlikle kınarlar". Bu kararlar dünyayı yağmalamak için azgınca birbiriyle kapışan savaş kundakçısı iki süper devletin aleyhine, dünya proletaryası ve ezilen halkların lehine kararlardır.

Üçüncü dünya ülkelerinin süper devlet hegemonyacılığına karşı mücadelesi yaygınlaşmakta, dünya proletaryasının ve ezilen halkların mücadelelerine güç katmaktadır. Dünya halklarının baş düşmanı iki süper devleti tecrit etmekte, dünya devrim cephesini biraz daha genişletmektedir.

PROLETER DEVRİMCİ HAREKET DÜNYA ÇAPINDA GÜÇLENİYOR!

Dünya halklarının mücadelesinin yükselmesinin yanısıra bütün ülkelerde proleter devrimci hareket gelişmekte, yaygınlaşmakta, proleter devrimcilerin birliği güçlenmektedir.

Öte yandan revizyonist kamp bölünmekte, parçalanmaktadır. Sosyal-emperyalist Brejnevlerin tüm "uluslararası dayanışma", "kardeşçe işbirliği" safsataları yıkılmakta, birçok revizyonist parti ile sosyal-emperyalist Brejnevler arasındaki çelişkiler artmaktadır. Geçen yıl revizyonist partilerin Berlin'de yaptıkları toplantıda bu çelişkiler açıkça ortaya konmuştu. Bugün de revizyonist İtalyan, İngiliz "komünist" partileri ve öteki partilerle, sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği arasındaki çatışma artmaktadır. Bu durum revizyonist burjuvazi içinde çıkar çatışmalarının doğal bir sonucudur ve bu partilerin işçi sınıfının değil revizyonist burjuvazinin partileri olduğunu bir kere daha göstermektedir.

Revizyonist kamp bölünür, revizyonist partiler gün geçtikçe kitlelerden tecrit olurken, Kruşçev revizyonistlerine karşı 1950'lerde ÇKP ve AEP, ve proleter devrimcilerin yükselttikleri Marksizm-Leninizm bayrağı şimdi bütün ülkelerde sarsılmaz bir inançla yükselmekte, mücadele ve zafer yolunu aydınlatmaktadır.

Uluslararası bir güç olan sermayeyi altetmek için işçilerin uluslararası birliği ve kardeşliğinin gerekliliğine inanan proleter devrimciler, aralarındaki birliğin ve kardeşliğin daha da güçlenmesi yolunda adımlar atmaktadır. İtalya'da yapılan Güney Amerika Marksist - Leninist partiler toplantısı bu anlamda çok önemli bir olaydır. Bu toplantıda, toplantıya katılan partiler proleter devrimci hareketin sorunlarını yoldaşça tartışmış, geniş bir fikir alışverişinde bulunmuşlardır. Bu toplantı proleter devrimci partiler arasındaki militan birliği daha da sağlamlaştırmıştır.

Bütün ülkelerde proleter devrimciler revizyonizme karşı mücadelede ML'idaha da güçlü kavramakta, ülkesinin tüm ezilenlerini iki süper devlete, gericiliğe karşı mücadele saflarında toplamada güçlü adımlar atmaktadırlar.

Dünya çapında proleter devrimci hareketin güçlenmesi, ABD emperyalistlerini, Sovyet sosyal - emperyalizmini, revizyonistleri ve gerici burjuvaziyi korkuturken, yalnız Marksist-Leninistleri değil halkların bağımsızlığı ve özgürlüğü için emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı savaşan herkesi sevindirmiştir. Çünkü, şanlı Ekim devriminden bu yana kazanılan zaferler göstermektedir ki dünya proletaryasının ve ezilen halkların kurtuluşu ancak Marksizm-Leninizm rehberliğinde ve işçi sınıfının sınıf partisinin öncülüğünde gerçekleşebilir.

Bugün de dünya çapında proleter devrimci hareketin güçlenmesi ve militan birliğinin gelişmesi, dünya proletaryası ve ezilen halkların mücadelesini sarsılmaz ve önüne geçilmez bir güç haline getirmektedir.

HALKIMIZIN MÜCADELESİ DÜNYA HALKLARININ MÜCADELESİNİN BİR PARÇASIDIR!

Ülkemizde de halkın yükselen mücadelesinin yanısıra proleter devrimci hareket de güçlenmekte, tüm eksikliklerine ve zaaflarına rağmen saflarını sıklaştırmakta, çeşitli milliyetlerden ülkemiz halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine öncülük etme yolunda adımlar atmaktadır. Bu gelişme halk düşmanlarını ve vatan satıcılarını korkutmakta,faşistler ve sosyal-faşistler proleter devrimcilere ve halka azgınca saldırmaktadırlar.

Bugün halkımızın yükselen mücadelesini dünya halklarının mücadelesinin daha sağlam bir parçası haline getirmek için,dünya proleter devrimci hareketinin kararlı bir savunucusu olalım.

Bunun için, Marksizm - Leninizmi kavrayalım. Ülkemizin somut durumuna yaratıcı tarzda uygulayalım. İşçi sınıfı ve yoksul köylülüğün geniş kitleleriyle birleşelim.

Bunun için bağımsız ve demokratik Türkiye isteyen herkesi iki süper devlete ve onların işbirlikçilerine karşı mücadelede birleştirelim.

Ertelenemez bir görev olan, bugün ayrı ayrı yerlerde kümelenmiş proleter devrimci potansiyeli işçi sınıfının tek merkezi önderliğinde birleştirme görevine dört elle sarılalım.

Böyle hareket edelim ki, ülkemiz halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi sağlam adımlarla zafere doğru ilerlesin.

HALKIN YOLU

Faşist cellatlar halkımızın mücadelesinde boğulacaksınız

Haydar Öztürk — Semra Özügür

17 Mart perşembe günü faşistler, öğrencilerin imtihan için okulda bulunduğu bir sırada Yaykur meslek yüksek okuluna saldırarak Haydar Öztürk'ü öldürdüler. Onlarca öğrenciyi yaraladılar. Faşistlerin cinayetini duyan büyük bir halk kitlesi ölen ve yaralı öğrencilerin kaldırıldığı hastahaneye gelerek evlatlarına sahip çıktı. Halk düşmanı sağlık görevlilerine gereken dersi verdiler. On bine yakın halk ve öğrenci, şehidinin cenazesini alarak faşizme karşı kin ve nefretini haykıra haykıra okuluna taşıdı.

Öğrenciler, ana ve babalar, köylüler, işçiler okulun çevresinde toplandılar. Tören giderek kalabalıklaşan kitleler ve o faşizme karşı yükselen faşist diktatörlüğün temsilcilerini telaşlandırdı. Faşist vali ve jandarma komutanı çevre illerden otomatik silahlarla donanmış polis ve jandarma birliklerini şehre yığdılar. Silahlı güçleriyle herşeyi kolayca çözeceklerini kendilerinin deyimiyle "olayları büyümeden bastıracaklarını" tasarlıyorlardı. Cinayetlerinin, işkencelerinin akıttıkları kanların yanlarında kalacaklarını umuyorlardı. Jandarma ve polis birlikleri şehirde teröre başladı. Fakat ne halkı ne halk ile birleşen öğrencileri yıldırabildiler. Parlayan otomatik silahlar faşizme duyulan hıncı bastıramadı. Okulda öğrenciler çevrede halk gece yarısı olmasına rağmen dağılmıyordu. Gece saat 12'ye doğru çevrenin biraz tenhalaşmasından yararlanan jandarma ve polis birlikleri projektörlerle okulu aydınlatarak yaylım ateşine başladılar. Öğrenci Semra Özügür'ü öldürdüler. Çok sayıda insanı yaraladılar. Okulun birinci katına girerek yaralılar da dahil 200 kişiyi işkencehanelerine götürdüler. Kudurmuşçasına işkence ettiler. Kızlara sadistçe sarkıntılık ettiler. Bazıları işkenceden şuurunu kaybetti. Faşist cellatların eline düşen 3 kız öğrencinin durumunun ne olduğu açığa çıkmadı. Sabaha karşı kalabalık bir halk kitlesi jandarma ve polisin muhasara altında tuttuğu okula girerek içerdekileri kurtardılar. Jandarmanın ateş açmasına rağmen Vali ve hükümet konağına doğru yürüyüşe geçerek işkence altındaki devrimcilerin serbest bırakılmasını Semra Özügür'ün cenazesinin kendilerine verilmesini istediler. Semra Özügür'ü aldılar. İşkencehanedekilerin serbest bırakılmasını sağladılar.

Bir yandan faşist diktatörlüğün yapabileceklerinin hepsi işkence, kan ve zulüm vardı. Diğer yanda örgütsüz, dize gelmeyen, faşistleri korkutan halk kitleleri! Proleter devrimciler halk ile birleşen öğrenci gençliğin kahramanlığı vardı. Halk ile birleşmenin doğruluğunun canlı örneği vardı.

Bütün proleter devrimciler Uşak halkından öğrenmelidir. Kitlelerle birleşmeli, kitlelerin ihtilalci insiyatifini proleter devrimci önderlik altında geliştirmek için öğrenmelidir.

Anıları halkın mücadelesinde yaşıyor

5 Nisan 1971 İstanbul'da NİYAZİ TEKİN
28 Mart 1975 Ankara'da VELİ YILDIRIM

1976 yılının Mart ayında Trabzon'da ORHAN AYDIN
Ankara'da SAMİ OVALIOĞLU

1976 yılının Nisan ayında aynı gün HAKAN YURDAKULER
EŞARİ ORAN
BURHAN BARIN

ÖLDÜRÜLDÜLER.

Onlar zulme ve sömürüye karşı demokrasi ve özgürlük uğruna dövüştüler. Faşist namlular doğruldu üzerlerine, faşistler bu soygun, bu talan, bu zulüm sürsün diye ateş açtılar.

Her faşist katliamda halkın devrimci sesi daha gür, daha hınçlı yükseldi.

Zinciri kırana dek dövüşeceğiz. Sayısız devrimci şehitlerimizin anısı demokrasi ve bağımsızlık mücadelemizde yaşıyor.

Yunanistan'a karşı saldırgan siyasete son!

Türkiye'nin Ege Denizinde geniş bir askeri tatbikata girişmesiyle birlikte Türkiye ve Yunanistan arasındaki itilaf yeniden alevlendi. Hayali bir "Yunan tehlikesi" yaratılarak, Yunanistan'a karşı düşmanlık kampanyası geliştirilmektedir. Irkçı-faşist güçler öteden beri Yunanistan düşmanlığının şampiyonluğunu yapmaktadırlar. Demirel bu konuyla ilgili yaptığı son konuşmasında Yunanistan'a karşı tehditler savurmaktadır. Ege denizinde hava ve deniz kuvvetlerinin katılacağı ve bir hafta sürecek olan "Deniz kurdu 77" tatbikatı ile Yunanistan'a karşı gözdağı verilmeye çalışılmaktadır.

Yeni iş başına gelen Carter, ABD emperyalizminin bölgede zayıflayan durumunu güçlendirmek amacıyla, Kıbrıs ve Ege konusunda Türkiye ve Yunanistan'ı uzlaştırmaya, Yunanistan'ın yeniden NATO'ya dönmesi amacıyla Türkiyenin Kıbrıs'ta Yunanistan'a bazı tavizler vermesini sağlamaya, böylece, bu iki ülke arasındaki itilaftan Sovyetler Birliği'nin yararlanmasını ve bölgede güçlenmesini önlemeye çalışmaktadır. Bu iki ülke arasındaki itilaf halledilmezse "Savunma iş birliği anlaşması" nın imzalanmayacağı silah ambargosunun kalkmayacağını söyleyerek Türkiye'yi razı etmeye çalışmaktadır.

ABD bugünkü şartlarda istediklerini elde edebilmiş değildir. Aksine MC hükümeti şimdilik "siyasi belge'nin imzalanmasını ertelemekle birlikte, Sovyetlerle ilişkilerini daha da geliştirmekte, bir yandan da ABD'ye karşı şantaj yapmaktadır. Ancak Sovyet sosyal-emperyalizmi ise ABD ile Türkiye arasındaki ilişkilerinin bozulmasından ve Türkiye ile Yunanistan arasındaki bir savaşın eşiğine varan ihtilaftan, bölgede durumunu güçlendirmek için alabildiğine yararlanmaktadır. Sosyal-emperyalistler bu yolda azami çaba sarfetmekte bir yandan milyarlık ekonomik anlaşmalar imzalanmakta aynı zamanda siyasi belgenin bir an önce imzalanması için baskılarını artırmaktadır.

Her geçen gün ülkemizin kapılarını sosyal-emperyalistlere de açanlar Yunanistan'a karşı saldırgan siyasetlerinde, onların desteğini sağlamaya çalışmakta, böylece Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bölgede yayılma faaliyetlerini kolaylaştırmaktadırlar. Ülkemizi yıllardır ABD emperyalizmine peşkeş çekenler, boğazlardakiegemenlik haklarımızı sosyal-emperyalistlerin çiğnemesine ses çıkarmayanlar, komşu Yunanistan'a karşı Ege denizindeki egemenlik haklarımızın korunmasından söz etmektedirler, Yunanistan'a karşı saldırgan politikalarının bir sonucu olarak da 4. orduyu kurmuşlardır.

Demirel, Ege denizinin "uluslararası" olduğunu ısrarla vurgulayarak sosyal-emperyalistlerin Ege denizinden Akdenize kolayca inebilmesini garantilemekte buna karşılık Yunanistan'a karşılık Sovyetler Birliği'nin desteğini sağlamaya çalışmaktadır. Sosyal-emperyalistler bu durumda bundan en iyi bir şekilde yararlanmakta, iki ülke arasındaki ihtilafta savaş kışkırtıcılığı yapmaktadırlar. Rusya'ya yapılan gezilerin ve imzalanan anlaşmaların sözkonusu olmasıyla birlikte, Yunanistan'a karşı takınılan tehditkâr tavır, MC hükümetinin, sosyal-emperyalistlerin desteğini sağlamaya çalışarak Yunanistan'a karşı saldırgan bir siyaset izlemesini açık bir biçimde ortaya koymaktadır.

İki süper devletin dünya çapında yoğunlaşan hegemonya mücadelesi Ege'de de sürmektedir. Türkiye ile Yunanistan arasındaki ihtilafın alevlenmesi de bu hegemonya mücadelesinden bağımsız değildir. Özellikle Sovyet sosyal-emperyalistleri Türkiye ile Yunanistan arasında savaş kışkırtıcılığı yapmaktadırlar.

Revizyonistler bir yandan sık sık "barış" tan sözetmekte, sahte gözyaşları dökmekte, öte yandan Türkiye ve Yunanistan arasındaki savaş kışkırtıcılığı yapan efendileri sosyal - emperyalistlerin manevralarına uygun olarak tutumlarını ayarlamaktadırlar. Onların bütün istediği Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bölgede yeni mevziler kazanmasıdır.

Emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı uzlaşıcı ve tavizkâr bir siyaset izleyen CHP yönetimi ve Ecevit, şoven bir tutumla faşist-militarist güçlerle Yunanistan'a karşı düşmanlıktayarış etmektedir.

Yunanistan'la savaştan halkımızın ne çıkarı olabilir? Türkiye ile Yunanistan arasındaki bir savaş; iki süper devletin bölgedeki hegemonya emelleri uğruna bu iki ülkeyi ve halkını birbirine düşürmesi, her iki ülke halkının da haksız bir savaş felaketine sürüklenmesinden başka bir şey değildir. Kardeş Yunanistan halkına güdülen düşmanlık ve Yunanistan ile savaş; Halkımızın çıkarlarına tamamen aykırıdır... Türkiye ve Yunanistan arasında barışçı görüşmelerle çözümlenemeyecek bir şey yoktur. Türkiye ve Yunanistan, Ege kara suları konusunu iki süper devletin burunlarını sokmasına fırsat vermeden barışçı görüşmelerle ve her iki ülkenin çıkarlarını gözeterek çözümleyebilirler. İki küçük ülke arasındaki mevcut ihtilafta iki süper devletten birinin desteğini sağlamaya çalışmak sorunların çözümlenmesini değil, tam tersine iki süper devletin bu durumdan kendi hegemonya emelleri için yararlanmalarına yol açmaktadır. Nitekim bu konuda şimdiye kadar da olan budur. Gerek Yunanistan'ın ABD desteğinden gerekse Türkiye'nin Sovyetler Birliği'nden medet umması sonucu iki süper devlet Türkiye ve Yunanistan arasındaki bu soruna kolayca burunlarını sokabilmektedirler. İki süper devlet, özelliklesavaş kışkırtıcılığı yapan Sovyet sosyal emperyalizmi Türkiye ile Yunanistan arasındaki sorunların barışçı görüşmelerde çözümlenmesinin önünde engellerdir.

Türkiye Yunanistan'a karşı izlediği düşmanca siyasete son vermeli, Yunanistan'a gözdağı vermekten vazgeçmelidir. Türkiye ve Yunanistan halklarının çıkarı bu iki komşu ülkenin dost olmasını aralarındaki anlaşmazlık konularını barışçı görüşmelerle çözümlemelerini Ege denizinin ikisüper devletin savaş gemilerine kapatılmasını gerektirmektedir.

YUNANİSTAN'A KARŞI SALDIRGAN SİYASETE SON!

EGE KARASULARI SORUNU TÜRKİYE VE YUNANİSTAN ARASINDA BARIŞÇI GÖRÜŞMELERLE ÇÖZÜMLENMELİ VE EGE DENİZİ İKİ SÜPER DEVLETİN SAVAŞ GEMİLERİNE KAPATILMALIDIR!

TÜRKİYE YUNANİSTAN İLE SALDIRMAZLIK PAKTI İMZALAMALI VE DOST OLMALIDIR!

KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET VE İŞBİRLİKÇİLERİ!

YAŞASIN TÜRKİYE VE YUNANİSTAN HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

Çağlayangıl: "Rusya ile ülkemizi ayıran sınır çizgisi barış ve işbirliği hududu oldu" dedi. Bu barış ve işbirliğinin bedeli olan;

RUSYA İLE İMZALANAN YENİ KÖLELİK ANLAŞMASINA HAYIR

İşte emperyalist Rusya ile yeni bir kölelik anlaşması daha imzalandı. Bu anlaşma ile ülkemizi iktisadi bakımdan yağmalamak ve siyasi denetim kurmak peşinde koşan Rusya, bu dünyanın en zalim ve soyguncularından biri olan Rusya böylece yeni bir adım daha attı. Yarı-sömürge ülkemizi bu dünya halklarının baş belası Rusya'ya iktisaden daha da köleleştiren bu anlaşmaya Çağlayangil imzayı bastı. Dış işleri bakanı Çağlayangil "aziz meslekdaşım sayın Gromiko" gibi tantanalı sözlerle ülkemizin emperyalist Rusya'ya peşkeş çekilmesi ve yağmalanması şerefine kadehlerini kaldırdılar.

İmzalanan bu anlaşma ile faşist MC hükümeti yaklaşık 20 milyar tutarında kredi aldı. Bu anlaşma ekonomik ve teknolojik alanda yatırım ve "yardım" ları kapsamaktadır. Faşist MC daha önce de 10 senelik işbirliği anlaşması ve aldığı 10 milyarlık kredilerle, enerji anlaşmasıyla ekonomimizin bağımlı hale gelmesi ve ülkemizin Rusya'ya köleleştirilmesi yolunda adımlar atmıştı. Daha önce alınan kredilerle demir-çelik, Alüminyum sanayii, petrol rafinerisine yapılan yatırımlardan sonra şimdi imzalanan "ekonomik ve teknolojik alanlarda yardım ve işbirliği anlaşması" ile ülke ekonomisinin candamarları daha da çok Rusya'ya teslim ediliyor demektir, Rusya'nın ülkemizdeki soygunu ve talanı artacak demektir.. Türkiye'nin aldığı bu krediler ve yapılan anlaşmanın bedeli ülkemizin Rusya'nın emperyalist çıkarlarına peşkeş çekilmesi, ekonomik bakımdan köleleştirilmesi, iki milliyetten halkımızın daha fazla sömürülmesi ve yoksullaş--ması demektir. Leningrad'da şerefine kadeh kaldırılan bedel budur.

Ekonomik bağımlılık olan bu "ekonomik ve teknolojik yardım ve işbirliği" anlaşmasının ardından "saldırmazlık anlaşması" olan siyasi belgenin imzalanmasının hazırlıkları yapılıyor. Rusya ile Türkiye yayınladıkları ortak bildiride; "Yakın bir gelecekde vuku bulacak yüksek düzeydeki bir ziyaret sırasında Türkiye ile SSCB arasında dostane ilişkiler ve işbirliği konusunda, siyasi bir belge imzalanacağını" açıkladılar. Artık bir siyasi bağımlılık belgesi olduğu çok açık olan bu anlaşmanın imzalanmasını aç gözlü soyguncu Rusya dört gözle beklemekte ve faşist MC hükümetini zorlamaktaydı. Bu siyasi bağımlılık belgesinin imzalanması ve siyasi yakınlaşma sonucu sosyal-emperyalistler, Türkiye üzerinde denetim kurma yönünde önemli bir adım atmış olacaklar, ülkemizin yeraltı ve yer üstü kaynaklarının talanı, ekonomik bağımlılık, daha ucuz, daha kolay ve daha doğrudan yollarla sağlanabilecektir. Nitekim gene Türkiye ile Rusya'nın yayınladıkları ortak bildiride şöyle deniyor: "Türk-Sovyet ilişkilerinin son yıllarda olduğu gibi gelişmesi bölgede önemli bir istikrar unsuru teşkil edip uluslararası barış, güvenlik ve yumuşamaya katkıda bulunmaktadır" Bu "barış", "güvenlik" teranelerinin ardında ne biçim bir savaş kıştırtıcılığı, ulusların bağımsızlık ve egemenliğinin hiçe sayılarak ülke topraklarının Rus tanklarıyla çiğnenmesi vardır. Yeni Çarların dediği "barış" ın nasıl bir şey olduğunu artık dünya halkları ve ezilen uluslar pek iyi biliyorlar. "Barış" ve "yumuşama" yı asla dilinden düşürmeyerek Türkiye ile Yunanistan'ı birbirine düşürmek için elinden geleni yaparak, kendi hegemonyacı çıkarları için Ege'de savaş kışkırtıcılığı yapan da sosyal-emperyalist Rusyadır. Şimdi faşist MC'nin Ege'de askeri tatbikatlara girişerek Yunanistan'a tehditler savurması tesadüf değil, Rusya ile siyasi yakınlaşmanın bir sonucudur.

Gromiko'ların kadeh kaldırarak kutladıkları bu anlaşma yoluyla verilen kredi ve "yardım" lar, Sovyet halkları için de daha fazla baskı ve yoksulluk demektir. Kosigin ve Brejnev ' ler dünya halklarının başına musallat olarak, Doğu Avrupa ülkelerini yağmalayarak, sovyet emekçilerini soyarak bu paraları elde ediyorlar. Aç gözlü sosyal emperyalistler bu paralarla ülkeleri hegemonyaları altına almaya çalışıyor, dünyada savaş filolarını dolaştırarak savaş kışkırtıcılığı yapıyorlar. İki hafta önce Sovyet 2. Genelkurmay başkanının Türkiye'ye geleceği açıklandı. Rus emperyalistleri ülkemizi askeri bakımdan da tahakküm altına almak için nasıl da yanıp tutuşuyorlar! Ekonomik bağımlılığın ardından siyasi yakınlaşma ve Türkiye'yi Rusya'nın emperyalist emellerine alet etme girişimleri ve askeri işbirliği teklifi, bedeli ülkemiz ve dünya halkları tarafından ödenen pek pahalı bir dostluk!

İki süper devlete ve onlara avuç açarak ülkemizi yağmalatan faşist diktatörlüğe, bu yeni kölelik anlaşmasına karşı mücadele edelim.

Yürüyüş, mitıng ve toplantılarla bu anlaşmayı protesto edelim. Yeni çarlar şimdi ülkemize gelip yeni kölelik anlaşmaları imzalatarak ülkemizi hegemonya altına alma planları kuruyorlar. Bu planları boşa çıkartalım, yeni çarların emellerinin gerçekleşmesine izin vermeyelim.

Brejnev haydutları, tepetaklak alaşağı edilip tarihin çöplüğüne atılacağınız günler gelecektir.

RUSYA İLE İMZALANAN YENİ KÖLELİK ANLAŞMASINA HAYIR!

CARTER'İN YALANLARININ ARDINDA NE YATIYOR ?

ABD emperyalizminin resmî sözcüleri, başta başkanları Carter olmak üzere, son günlerde sık sık "insan hakları, özgürlükler" üstünde demeçler veriyorlar. Dünyanın her yerinde, Sovyet sosyal emperyalizminin hegemonyası altındaki revizyonist ülkeler de dahil "insan haklarıyla" doğrudan ilgilendiklerini ve bunu sürdüreceklerini ilân ediyorlar.

Emperyalistlerin dilinde güzel sözlerin ne anlama geldiğini dünya halkları mücadeleleriyle ortaya çıkarmışlardır. İkinci dünya savaşı sonrası dünyanın en büyük emperyalisti haline gelen ABD emperyalizmi "hür dünya" "demokrasi" sözlerini emperyalist çıkarları için maske olarak kullanıyordu. Ülke içindeki dizginsiz şiddet ve sömürüsünü, dünya halkları üzerindeki baskı ve sömürüsünü, ülkelerin iç işlerine karışmasını ve askeri müdahalesini bu sözlerin arkasına gizlemeye çalışıyordu. Bugün, dünya halklarının özellikle Vietnam, Kamboçya, Laos halklarının sebatkâr ve kararlı mücadeleleri sonucu ABD emperyalizmi genel bir gerileyiş içindedir. Bu gelişim, yani üçüncü dünya halklarının ve ülkelerinin mücadeleleri onu daha fazla 'insan hakları' 'özgürlük' sözleriyle emperyalist emellerini gizlemeye itmektedir. Fakat ABD emperyalizmi bu demagojileriyle gerçek niteliğini gizleyemiyor ve artık eskisigibi dünya halklarını aldatamıyor.

ABD'de zenciler her türlü zulme karşı direniyor!

ABD emperyalistleri halka zulmetmekte, ülke içinde faşist diktatörlük hüküm sürmektedir. Halkın mücadelesi en gaddar metodlarla sindirilmeye çalışılmakta, işçi sınıfı ve bütün halk CIA, FBI ve bunun gibi örgütlerle baskı altına alınmaktadır. İşsizlik ve pahalılık hızla artmaktadır . Zenci (Afro-Amerikan) halk köleleştirilmiştir, ırkçı zulüm altındadır. Beyaz halk ile aynı mahallede oturmaları, aynı okula gitmeleri, aynı masada yemek yemeleri birçok yerde yasaklanmıştır. Açlığa itilmiş olan zencilerin ancak yarısına yakını en kötü işlerde, en zor şartlarda ve düşük ücretle iş bulabilmektedir. Sömürgeleştirilmiş Portoriko halkı ve Orta Amerika'dan göç eden halk ezilmekte ve aşağılanmaktadır. Amerikan işçi sınıfı ve ırkçılığa karşı özgürlük ve eşit haklar için mücadele eden zenci halk vahşice sindirilmekte, liderleri öldürülmektedir.

ABD emperyalizmi dünyada ise sömürü ve tahakküm peşinde koşmaktadır. Ülkeleri sömüren iç işlerine karışan faşist darbeler tezgahlayan bir güç, dünyadaki gericiliğin iki başından biridir. Diğer süper devlet, sovyet sosyal-emperyalizmi gibi yeni bir dünya savaşı için amansız şekilde silahlanmaktadır. Başta Latin Amerika ve dünyanın diğer bölgelerinde zalim. saldırgan iki büyük emperyalistten birisidir.

Dünya halklarının baş düşmanlarından biri olan ABD emperyalizmi Latin Amerika ve diğer bölgelerde halkları baskı altında tutmaktadır, en son Tayland'da olduğu gibi faşist darbeler tezgâhlanmaktadır.

Carter'in yönetime gelmesiyle ABD emperyalizmi, siyasetinde belli değişiklikler yapmaktadır. Gücünü daha çok hegemonya mücadelesi için stratejik alanlarda yoğunlaştırmaktadır. Almanya, Japonya gibi ülkelerle işbirliğini geliştirmeye çalışmaktadır. Baş rakibi Sovyet sosyal emperyalizminin hızla yükselişi karşısında mevcut hegemonya ve nüfuz alanlarını korumak için yeni girişim--lerde bulunmaktadır.

ABD emperyalizminin yeni girişimlerinden bir tanesi de "insan hakları" konusundaki demagojik kampanyasıdır. Avrupa üzerinde şiddetlenen hegemonya mücadelesine paralel olarak ABD emperyalizmi, rakibi Sovyet sosyal-emperyalizmini zayıflatmak, durumu kendi lehine çevirebilmek amacıyla Sovyetlerin hegemonyası altındaki revizyonist ülkelerde kendine bağımlı burjuva klikler satın almaya, rakibinin gücünü sarsmaya çalışmaktadır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri de "insan hakları" "barış" uluslararası dayanışma" ve bunun gibi sözlerle bütün Sovyet halkı ve azınlık milliyetler üzerindeki faşist diktatörlüğünü, dünyadaki azgın saldırganlığını gizlemeye çalışmaktadır. Dünya halklarının en zalim en büyük iki düşmanı yalan ve demagojilerle çirkin yüzlerini gizleyemezler.. Onlara gerekli dersi ezilen halkların ve ezilen ulusların mücadelesi veriyor ve verecektir.

VURAL'ın katillerinden hesap sorulacaktır

5.3.1977 günü akşamı TÖB-DER üyesi Vural Ural bir toplantıdan çıkan faşistlerce karakolun önünde pusuya düşürülerek komaya sokuldu. Olayın, protesto gösterisinde bulunan devrimci gençlere polisin saldırdığı anda olması gözlerden kaçmamış ve planlanmış bir saldırı olduğu anlaşılmıştır. Daha sonra polis olayla ilgisi olmayan 8 kişiyi göz altına almış esas katiller ise kaçmıştır. Trabzon hastahanesine kaldırılan Vural Ural kurtarılamayarak ölmüştür. Başına sert bir cisimle vurularak öldürüldüğü otopsi raporundan anlaşılmıştır.. Pazar akşamı Trabzon'dan Hopaya getirilen cenazeye Hopa'nın girişinden evinekadar 2.000 kişiyle getirilmiştir. Fakat geceye raslamasından dolayı Pazartesi günü memleketi olan Şavşat'a gönderilirken bir miting daha yapılması için ailesinden izin alınmıştır. Lise ve Orta okul öğrencileri Pazartesi derslere girmemiş, olayı protesto etmişlerdir. Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu'ndan arkadaşların ortaklaşa düzenledikleri Pazar tesi günü miting güçlü bir antifaşist gösteri haline getirilmiştir. Çok sayıdahalktan kişinin katılmasıyla da daha güçlenmiştir. Civar il ve ilçelerden gelen 150 kişilik D.G.D. taraftarı gençler anti-sovyetik sloganların atılmasına izin vermeyeceklerini söylemişler, fakat güçlü bir kitle tarafından atılan sloganları bastıramayacaklarını anlayınca çeşitli oyunlara başvurmuşlardır. 10 kişilik bir gurupla mitinge katılan İGD'li sosyal-faşist beslemeler sosyal-emperyalizmin uşaklığını yapmaya çalışmışlar, fakat gereken dersi almışlardır.

Hopa'nın çıkışına kadar getirilen cenazeye bir dakikalık saygı duruşu ve ant içmeden sonra Şavşat'a gönderilmiştir. Halkımız Vural'ın katillerinden hesap soracaktır.

HOPA'dan Bir Gurup Devrimci

ZİNDANDAKİLER

Harcında alınterimiz,
her taşında
elimizin nasırı vardır.
Belki
bir zamanlar
çalışmışız inşaatında
harcını hararak
duvarı örerek
ve
ocak başında kızgın
demirin karşısında
örste demiri dövmüştür
demirci olanımız
demir kapıları
pencereleri yaparken.
Düşün anam,
kardeşim babam
düşün bir
Şimdi kim yatıyor bu
duvarlar arasında
Genç, yaşlı, kadın, erkek
bizim bunlar
demir parmaklı kapılar
dört duvar arasındakiler.
Kazmada, kürekte
çapada yan yana
toprağın karnını deşerdik hınçla,
fabrikalarda
kolları kollarımızın
yürekleri yüreklerimizin
yanındaydı.
Grevlerde,
işgallerde,
direnişlerde
en önde omuz omuzaydık.
demir parmaklıklar
gerisindekilerle,
işkence mi,
hastalık mı,
baskı zulüm mü
neyi sorarsın
eksik değildir
yoldaşlarımızın üzerinde.

Elleri nasırlılar.
İşçiler, yoksul köylüler
Yumruklarımızı sıkıp,
bizim yoldaşları
zindanlara hapsedenlerin üstüne
yürümek, gücümüze güvenmek
bize yakışır.
Biz halkız,
mücadelemizi hapsedenlere,
baskı, zulüm işkence
uygulayanlara hıncımız var.
Biz halkız.
Tarihler yaratırız
Sizler, halk düşmanları,
gelişen mücadelemizin ayak
sesleridir duyduklarınız
sizi korkutan
gelen zaferimizin
ayak sesleridir.

İST. Eyüp'ten bir inşaat işçisi.

TÖB-DER'i sosyal-faşistlere bırakmayacağız

TÖB-DER yönetimini gaspeden sosyal-faşistler, daha ilk andan itibaren kendilerine muhalif olan öğretmenleri susturmaya TÖB DER'in bütün olanaklarını kendi karşı-devrimci araçları için kullanmaya çalıştılar. Örgüt içinde kendilerine hizmet etmeyecek öğretmenlerin demokratik hak larını baskı altına almaya çalıştılar. Çeşitli demagoji ve tertiplere başvurdular. Daha önce bir gurup yurtsever öğretmeni tasfiyeye yönelmişlerdi. Fakat öğretmen kitlesinin protestosu karşısında suspus olup geriye çekilmek zorunda kalmışlardı. "Ekonomik ve demokratik haklar" mitinglerini kendi gerici amaçları için kullanmaya çalışan revizyonist TÖB-DER yöneticileri en son Ankara'daki mitingde iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı çıkan yurtsever öğretmenlere, memurlara İGD'li ve TSİP'li beslemeleri polisle birlikte saldırtmışlardı. Daha sonra ise Ankara daki mitingde iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı çıktıkları için 20 TÖB-DER şubesini feshettiler. Aynı zamanda bir çok devrimci, yurtsever öğretmeni örgütten ihraç etmek için hazırlığa giriştiler. Seçimle iş başına gelmiş olan ve öğretmen kitlesinin geniş desteğine ve güvenine sahip olan şubelerin feshedilmesi öğretmen kitlesinin revizyonist TÖB-DER yöneticilerine karşı giderek güçlenen protestosuna yol açmaktadır. O kadar ki, işten el çektirdiği şubelerde kendilerine hizmet edecek öğretmenler bulamayan revizyonistler, Kayseri'de olduğu gibi, öğretmenlikle hiç ilgisi olmayan kimseleri "bu sizin yöneticiniz" diye zorla öğretmenlere kabul ettirmeye çalışmaktadırlar.

Yönetimi ele geçirdikleri zaman kasada varolan 700 bin TL.sı parayı har vurup harman savurmuşlar ve bugün 2.526 TL. kadar bir para kalmıştır. TÖB-DER 'in paralarını kendi beslemelerine yediren sosyal-faşistler sürülen, işten atılan öğretmenlere verilmesi gereken yardımları hemen hemen durdurmuşlardır. İki ayda örgütlenme masrafları adı altında yüzelli bin TL.sı ve tamir-bakım masrafları adı altındaise 75 bin TL. para yemişlerdir.

TÖB-DER yönetimini gaspeden sosyal-faşistlere karşı bütün yurtsever, demokrat ve devrimci öğretmenler birleşmelidir.

SOSYAL-FAŞİSTLERİN ÇEŞİTLİ ŞUBELERİ FESHETME KARARINA DEVRİMCİ VE YURTSEVER ÖĞRETMENLERİ TÖB-DER'DEN İHRAÇ ETME PLANLARINA KARŞI MÜCADELE EDELİM!

SOSYAL FAŞİSTLERİN OYUNLARINI BOZALIM, ÖRGÜTÜMÜZ TÖB-DER'E SAHİP ÇIKALIM!

Tunceli TÖB-DER seçimlerini proleter devrimciler kazandı

Yurtsever devrimcilerin ittifakı ve kararlı bir devrimci çalışma Tunceli TÖB-DER yönetimindeki orta yolcuları geriletti ve proleter devrimciler TÖB-DER seçimini kazandılar. 12.3.1977 günü yapılan kongre, kalabalık bir halk kitlesi tarafından izlenildi. Yurtsever devrimci ittifakı oluşturan grupların sözcüleri görüşleriniaçıkladılar. Yurtsever Anti-faşist öğretmen grubunun sözcüsü, bugün 12 Mart faşist darbesinin 6. yıldönümünde, Kızıldere'de, Nurhaklarda, Vartinik'te zulme ve sömürüye karşı mücadele eden devrimcileri anarak sözlerine başlamış, faşizme karşı direniş ve devrimi ilerlet meyi yenilmez kılmanın yolunun Marksizm-Leninizm temelinde kitlelerle birleşmekten ve onları seferber etmekten geçtiğini belirtmiştir. Sözlerine devamla, TÖB-DER yönetimine çöreklenen revizyonistlerin yurtsever ve devrimcileri tasfiye etmek amacı ile aldığı 20 TÖB-DER şubesini feshetme kararını şiddetle protesto etmiş, öğretmenlerin devrimci mücadelesini faşistlerin ve sosyal-faşistlerin asla durduramayacaklarını söylemiştir.

Yapılan konuşmalardan sonra seçimlere geçilmiş ve Yurtsever Devrimci İttifak 162 oy alırken, revizyonistlerle işbirliği yapan 'ortayolcular' iseancak 116 oy alabilmiştir. Bu revizyonistlere ve bir çok konuda revizyonistler le uzlaşan 'orta yolculara' karşı proleter devrimci öğretmenlerin mücadelesinin bir başarısıdır.

Kongrede alınan kararlarla; TÖB-DER yöneticilerinin 20 şubeye işten el çektirmesi ve ihraç kararları, TÖB-DER üyesi öğretmen Orhan Aydın hakkında göreve son vermekararı ve Rusya'yla yapılan anlaşmalar protesto edilmiştir. Ayrıca 'Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto' ve '1977 Yılını Özgürlük Yılı Yapalım' kampanyalarının desteklenmesi kararlaştırılmıştır.

SOSYAL-FAŞİSTLERİN OYUNLARINI BOZALIM!

ÖRGÜTÜMÜZ TÖB-DER'E SAHİP ÇIKALIM!

Tunceli'den Yurtsever Anti-faşist öğretmenler

Niğde İplik Fabrikasında: HERKESE İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ

Bizler Niğde iplik ve dokuma fabrikasında, ağır baskı ve zulüm altında çalıştırılmakta olan işçileriz. Bir yandan da arızalı makinalarda çalıştırılarak her an kolunu, elini, ayağını kaybetmekle veya ölmekle karşı karşıyayız. 28/3/977 tarihinde Derviş adında bir işçi arkadaşımız, arızalı makinada çalıştırılırken sol kolunu kaybetti. Bundan evvel tam 9 tane işçi arkadaşımız kimisi elini, kimisi de ayağını kaybettiler. Bir tanesi de ilgisizlik yüzünden kan keybedip öldü.

Bir de sakatlanan arkadaşlar sigorta hastanesine (Kayseriye) gönderiliyorlar. Burada da hastalara hiç ilgi göstermeyip hayvanca muamelelerde bulunuyorlar, bulunuyorlar ama her ay 350 lirayı işçi başına (sigortalıişçilerden) kesmesini çok iyi biliyorlar. Bundan da anlaşılmaktadır ki, bugün sosyal yardım diye adlandırılan sigorta kurumu sosyal yardım değil sosyal soygun kurumudur.

Bizlerin gördüğü ağır baskı ve zulümü kamuoyuna duyurmanızı istiyoruz.

NİĞDE'den bir işçi

MARAŞ'LI Devrimciler mücadelelerinden dersler çıkarıyor

Kahraman Maraş'ın Sergentepe civarında Ahırdağı eteğinde 15 milyon değerinde hazine malı arsalar Toms Hacı ve Mehmet Taşkesen adlı şahıslar tarafından satılıyordu. Bunun üzerine bu arsalar önce 40-100 kişi tarafından işgal edildi. Daha sonra busayı 700-800 kişiye kadar yükseldi. İşgalin ilk günleri halkın bir karış toprağa duyduğu özlemve coşkuyla geçti. İşgalin dördüncü gününde arsalar kurayla dağıtılmaya başlandı. Halk bir toprak parçasına (150 metre kare) kavuşacağından çok sevinçliydi. Ve bu ilk dört günlük işgal alevi-sünni halkı ortak çıkarlar doğrultusunda kaynaştıran günler oldu. Beşinci gün "bazılarına iyiyerlerden arsalar verildi" diyerek geliştirilen dedikodu halk arasında sert tartışmalara neden oldu vebir süre sonra polis halkı dağıttı.

Bu işgal sırasında ve işgalden önce devrimciler genellikle işgalin teknik işlerine ağırlık verip kitle içinde ideolojik ve siyasi çalışmaya yeteri kadar önem vermediler. En ön saflarda oldukları halde proleter devrimci bir önderlik kazandırmak için gerekli çabayı harcamadılar. Deneysizlik ve siyasi gerilik ne deniyle halkın kendiliğinden gelişen mücadelesini iki süper devlet ve yerli işbirlikçileri faşizm ve sosyal-faşizme karşı mücadele ile birleştirip demokratik halk devriminin bir parçası durumuna getiremediler. Bu, bütün devrimcilerin ders çıkarması gereken önemli bir deney ol du.

MARAŞ'tan bir devrimci

HALKIN YOLU, DİCLE'NİN KÖYLERİNDE KIŞIN KALAN, HALK ARASINDA KARAÇİ DİYE ANILAN BİR GURUP AİLE İLE KONUŞTU (BU AİLELER ARAZİSİZ VE GÖÇEBE OLARAK YAŞIYORLAR).

HY - Siz kaç yıldan beri böyle dolaşıyorsunuz?

- Eskiden beri dolaşıyoruz. Dedemiz babamız kendini bileli böyle dolaşıyoruz.

HY - Yazın nerede, kışın nerede kalıyorsunuz?

- Yazın Elâzığ, Bingöl, Tunceli, Erzurum, Diyarbakır, Malatya, Muş, Erzincan vilayetlerinde ve kazalarında, köylerinde çadırlarda kalıyoruz. Kışın yukardaki vilayetlerin köylerinde hangi köyde boş ev bulunursa orda kalırız.

HY - Siz Türkiye'de kaç nüfus veya ailesiniz?

- Türkiye'de radyodan yapılan yayına göre 7 milyonuz. Şimdiye kadar tahminen 1 milyon kişi civarında yerleştirilmiş. Bunlar Muş, Elazığ, Karaçan, Mersin, Malatya, Ergani, Varto ve Lice kazalarına yerleştirilmişlerdir. Geri kalanları ise hâlâ göçebe olarak yaşıyoruz.

HY - Şimdiye kadar yerleşmek için bir yere başvurdunuz mu?

- Biz Bingöl ve Elâzığ valiliğine 1969-1976 tarihlerinde di lekçelerle başvurduk. Bize cevap olarak, Beritanlılar sizden önce bize başvurmuşlar.Onlara yerleşme yerini verdikten sonra sıra size gelecektir.

HY - Size halk arasında Kareçi deniliyor, sebebi nedir?

- Bizim arazimiz ve yerleşme yerimiz olmadığından dolayı dola şıyoruz. Bunun için halk bize Ka reçi diyor.

HY - Siz yazın dolaşırken bazı yerlerde konaklıyorsunuz.Çevrede ağa, bey varsa baskısı oluyor mu?

- Olmaz olur mu? Ağaların çayırlarında kaldığımız zaman bize diyorlar ki, buradan kalkın gidin. Sizin hayvanlarınız, sizin eşekleriniz bizim ekinlerimize gidiyor diyorlar. Aslında amaçları başkadır. Yani bizim topraklarında kalmamızı istemiyorlar.

HY - Aslında Kürt müsünüz?

- Büyük bir kısmımız Kürdüz. Halk arasında Türkmen diye tanınanların az bir kısmı Türktür.

HY - Siz bu hükümetlerden ne beklediniz ve size ne verdi?

- Biz yerleşmek için arazi ve ev istiyoruz. Fakat şimdiye kadar bize bir şey verilmedi.

HY - Seçimler, partiler hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Ben reyimi genellikle hiç kullanmıyorum. Çünkü partilerin bize hiç bir faydası olmadı. Her parti kendi koltuğuna bakıyor.Onun için biz genellikle oy kullanmıyoruz.

HY - Hayvan besleyebiliyor mu sunuz?

- Yüklerimizi taşımak için at ve eşek besliyoruz. Eğer devlet bize toprak verirse inek, koyun, keçi gibi hayvanlar besleriz.

HY - Siz bu hükümeti nasıl buluyorsunuz?

- Bu hükümet, zenginlerin hükümetidir. Onlara bakıyor. Eğer fakirlerin hükümeti olsaydı, ağaların topraklarını alıp bizim gi bi topraksızlara dağıtırdı. Bundan anlaşılıyor ki, zenginlerin hükümetidir.

HY - Gazetemiz yoluyla Türkiye halkına duyurmak istediğiniz bir şey var mı?

- Gazete duyursun ki, bu hükümet bizeyerleşmek için toprak versin. Ve herkes anlasın bizim topraksız olduğumuzu.

YİĞİT DERSİM KÖYLÜLERİYİZ

Bizler Tunceli'nin Batman köyünün Hopik mezresinden yoksul köylüleriz. Köyümüz şehirden uzak dağlar arasında yer almış bir köydür . Köyümüzün ekonomik durumu şu şartlar altında bulunmaktadır: Bizler tarımcılıkla uğraşırız. Bizler az toprağı olan köylüleriz. Bizim yolumuz var, kışın çalışmıyor. Okulumuz yoktur, çocuklarımız 3 km. uzaktaki Köklüce köyünün okuluna gidip gelmekteler, çocuklarımız kışın zorluk çekmekteler. Hiçbir zaman zulme boyun eğmedik ve eğmeyeceğiz. Bizler şu şartlar altında boyun eğmedik ve mücadelemizi sürdürmekteyiz. Köyümüzde bazı çalışmalar yapmaktayız, cahil ve geri kalmış köylülere yardım etmekteyiz. Bizler mücadelemizi yükselteceğiz, faşizmi ezeceğiz. Mücadelemizi hiçbir güç engelleyemez. Emekçi halkımızın mücadelesi faşizmi yer'le bir edecektir.

Ayrıca Yılmaz GÜNEY'e özgürlük kampanyasına katılıyoruz, gazetemizin dışında olan yurtsever basına yapılan baskıları kınıyoruz.

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!
MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA, NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE!
KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK!
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

Batman köyünün Hopik Mezresinden bir gurup devrimci

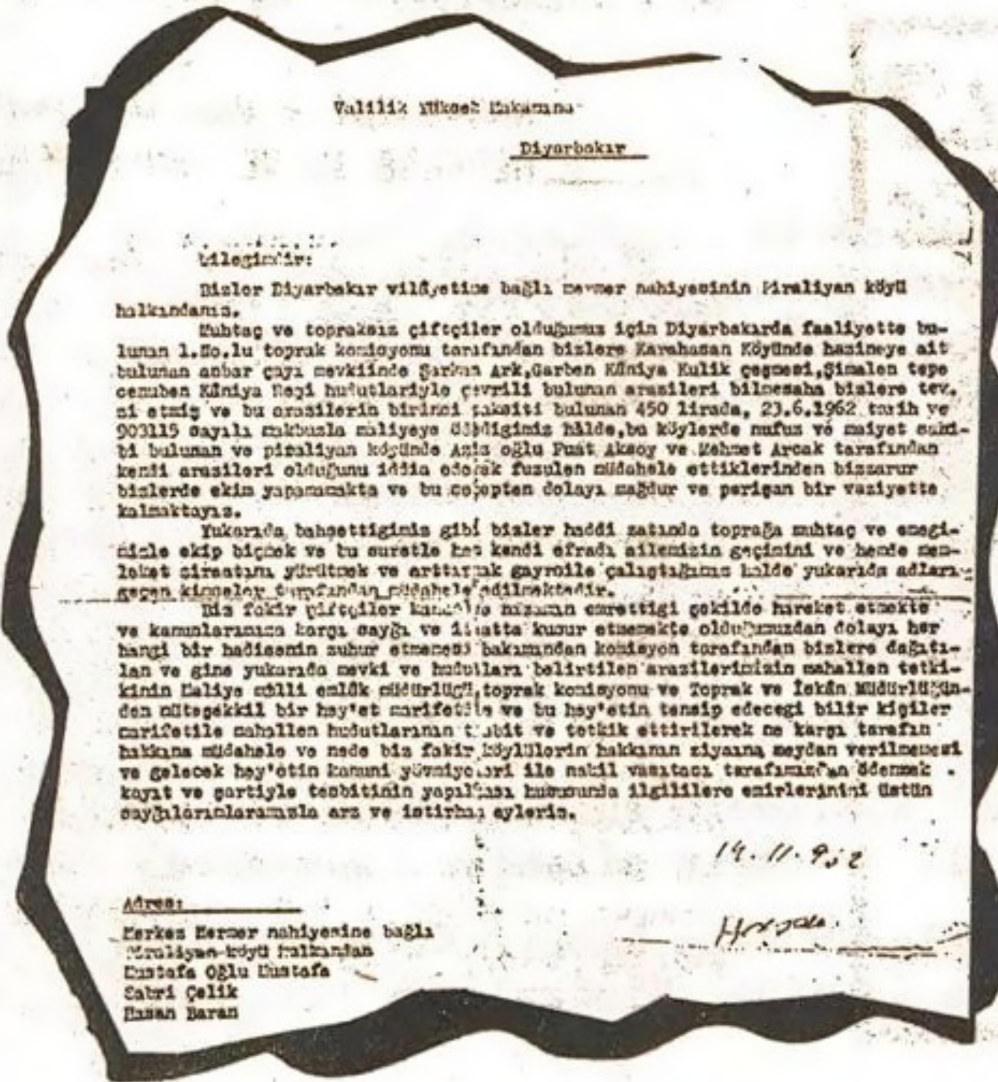
FUAT AKSOY TOPRAKLARIMIZI NEDEN SATIYOR

TOPRAK AĞASI FUAT AKSOY ÇEŞİTLİ YERLERE BORÇLANMASI SONUCU HAZİNE ARAZİLERİNİ SATIYOR!

TOPRAK AĞALARININ BORÇLANMASININ VEBALİ YOKSUL KÖYLÜLERE AİT ARAZİLERİN SATILMASI OLAMAZ.

Toprak ağası Turan ve Fuat Aksoy 1976 yılından itibaren senelerden beri üzerindeyaşadığımız, geçimimizi sağladığımız her şeyimiz olan topraklarımızı satmaya başladılar. Biz köylüler yaptığımız araştırma sonucu Fuat ve Turan Aksoy'un çeşitli yerlere borçlanmaları sonucu topraklarımızı sattığını anladık. Fuat ile Turan Aksoy 40 aileden 12.500'er TL peşin para alarak tarlaları bazı zengin köylülere satmaya başlamıştır. Köylülerden 500 bin lirapeşin para alıp bir yandan bir kısım borçlarını verirken bir yandan da diğer borçlarını verebilmesi için toprakların çoğunu satışa devam ediyor.

Toprak ağası Fuat ile Turan Aksoy köylülere "önce peşin 12.500'er lira verin, 3 ay sonra taksitleri vermeye başlarsınız. O zamana kadar arazileri üzerinize tapulamayacağım diyerek köylüleri kandırmaktadır. Bazı yoksul köylüler toprak sahibi olmak için çeşitli yerlere ve tefecilere borçlanarak hayvanını satarak toprak ağası Fuat Aksoy'un kazdığı kuyuya düşmektedirler. Fuat Aksoy toprak satarken bu topraklara icra memurluğunun haciz kararı vardır demiyor.

Valilik Yüksek Makamına

Diyarbakır

Dilegimdir:

Bizler Diyarbakır vilâyetine bağlı Hermer nahiyesinin Piraliyan köyü halkındanız.

Muhtaç ve topraksız çiftçiler olduğumuz için Diyarbakırda faaliyette bulunan 1.No.lu toprak komisyonu tarafından bizlere Karahasan Köyünde hazineye ait bulunan anbar çayı mevkiinde Şarkan Ark,Garben Kâniya Kulik çeşmesi,Şimalen tepe cenuben Kâniya Begi hudutlariyle çevrili bulunan arazileri bilmesaha bizlere tevzi etmiş ve bu arazilerin birinci taksiti bulunan 450 lirada, 23.6.1962 tarih ve 903115 sayılı makbuzla maliyeye ödedigimiz hâlde,bu köylerde nufus ve maiyet sahibi buluman ve piraliyan köyünde Aziz oğlu Fuat Aksoy ve Mehmet Arcak tarafından kendi arazileri olduğunu iddia ederek fuzulen müdahele ettiklerinden bizzarur bizlerde ekim yapamamakta ve bu cepten dolayı mağdur ve perişan bir vaziyette kalmaktayız.

Yukarıda bahsettigimiz gibi bizler haddi zatında toprağa muhtaç ve emeğimizle ekip biçmek ve bu suretle hem kendi efradı ailemizin geçimini ve hemde memleket ziraatını yürütmek ve arttırmak gayrelle çalıştığımız halde yukarıda adları geçen kimseler tarafından müdahele edilmektedir.

Biz fakir çiftçiler kanunlara hükümün emrettigi şekilde hareket etmekte ve kanunlarımıza karşı saygı ve itaatta kusur etmemekte olduğumuzdan dolayı her hangi bir hadisenin zuhur etmemesi bakımından komisyon tarafından bizlere dağıtılan ve gine yukarıda mevki ve hudutları belirtilen arazilerimizin mahallen tetkikinin Maliye milli emlâk müdürlüğü,toprak komisyonu ve Toprak ve İskân Müdürlüğünden müteşekkil bir hey'et marifetile ve bu hey'etin tensip edecegi bilir kişiler marifetile mahallen hudutlarının tesbit ve tetkik ettirilerek ne karşı tarafın hakkına müdahele ve nede biz fakir köylülerin hakkının ziyaına meydan verilmemesi ve gelecek hey'etin kanuni yövmiyeleri ile nakil vasıtası tarafımızdan ödenmek kayıt ve şartiyle tesbitinin yapılması hususunda ilgililere emirlerinizi üstün saygılarımızla arz ve istirham eyleriz.

19.11.952

Adres:
Merkez Hermer nahiyesine bağlı
Piraliyan-köyü halkından
Mustafa Oğlu Mustafa
Sabri Çelik
Hasan Baran

Biz, gazetemiz vasıtasıyla aşağıda çeşitli illerdeki icra memurluklarının aldıkları haciz kararlarını yurtsever kamuoyuna duyurmanızı istiyoruz. O zaman bizim köylüler detopraklari satın almaktan vazgeçip topraklara sahip çıkacaklar.

1) 23/1/1963 tarih Urfa icra memurluğunun 960/341-941 sayılı haciz tezkeresi. Alacaklısı: Hüseyin Kara-Urfa.

2) 15/11/1971 tarih Diyarbakır icra memurluğunun 971/591 sayılı haciz tezkeresi. Alacaklısı: Türkiye Emlak Kredi Bankası.

3) 21/2/1964 tarih İstanbul Bölgesi icra memurluğunun 960/1920 sayılı haciz tezkeresi. Alacaklısı: Floransa Elektrik Şirketi.

4) 15/8/1972 tarih Diyarbakır Vergi Dairesi.

5) 15/2/1958'de ve 28/12/1955 Ziraat Bankasına ipotek.

6) 18/5/1960 tarih İstanbul dördüncü icra memurluğunun 960/1842 sayılı haciz tezkeresi. Alacaklısı: Üçgen kollektif şirketi.

7) 9/7/1960 tarih İstanbul 4. İcra memurluğunun 960/1841 sayılı haciz tezkeresi. Alacaklısı: Üçgen Kollektif Şirketi.

8) 9/9/1961 tarih İstanbul 13. İcra memurluğunun haciz tezkeresi. Alacaklısı: Üçgen kollektif şirketi.

TİLELEK (ÖZEKLİ) MERKEZ MEZRALARI: NİFRTAŞ, PRELİYAN, FİLEYAN, HACI XALTAN, MERGA MEHMUDAN KARA HASAN KÖYLERİ ADINA 6 BİN KİŞİ.

ON HALK MERMİSİDİR KIZILDERE HALKIN YÜREĞİNDE YAŞIYOR, YAŞAYACAK

Yüreğim bu kavganın içinde... Kazanacak halkım !

30 Mart 1972. Bu tarihte halkın 10 yiğit evladı Kızıldere'de katledildi. Mahir Çayan, Cihan Alptekin ve 8 yoldaşı öldüler. Döğüşerek, yüreklerinde halkın davası, öyle öldüler. İnançlı, genç ve alabildiğine korkusuz ve cesurdular. 10 yiğit yoldaş, faşizmin zulmüne, Sancar'ına, Türüng'üne, tankına topuna boyun eğmediler. Bombaların, faşist naraların ve kurşun seslerinin arasından *onların gür sesleri yükseldi:* "Sayılmayız parmak ile, tükenmeyiz kırmak ile"

Emperyalist uşağı tekelci burjuvazi, ve toprak ağalarının faşist namluları onlara kurşun yağdırdı. Ezenlerin, sömürücü ve zalim sınıfların, direnen ne varsa ona duydukları öfke, ezilen, acı çeken kitlelere duydukları nefret ve şiddetle yoldaşlarımıza saldırdılar.

Onlar faşizmin zulmüne karşı canlarını feda etti, ölümü gülerek kucakladılar. Baskı ve zulme karşı direnme bayrağını yükselterek gösterdikleri kahramanlıkla ezilenlerin yüreğinde yer ettiler.

Şimdi Kızıldere susmuş, Niksar susmuştu. 10 yoldaşın silahları susmuştu.

Ve onların ölüm haberi Kızıldere den bir anda yayıldı. Zindanlarda kavga arkadaşlarına ulaştı. İşçilere, köylüler[e] ulaştı. Fabrikada, ocak başındaki işçi[le]ye ulaştı. Köylülere detez gitti bu haber... Ölümlerinin acısı yüreğimizi do[l]durdu.

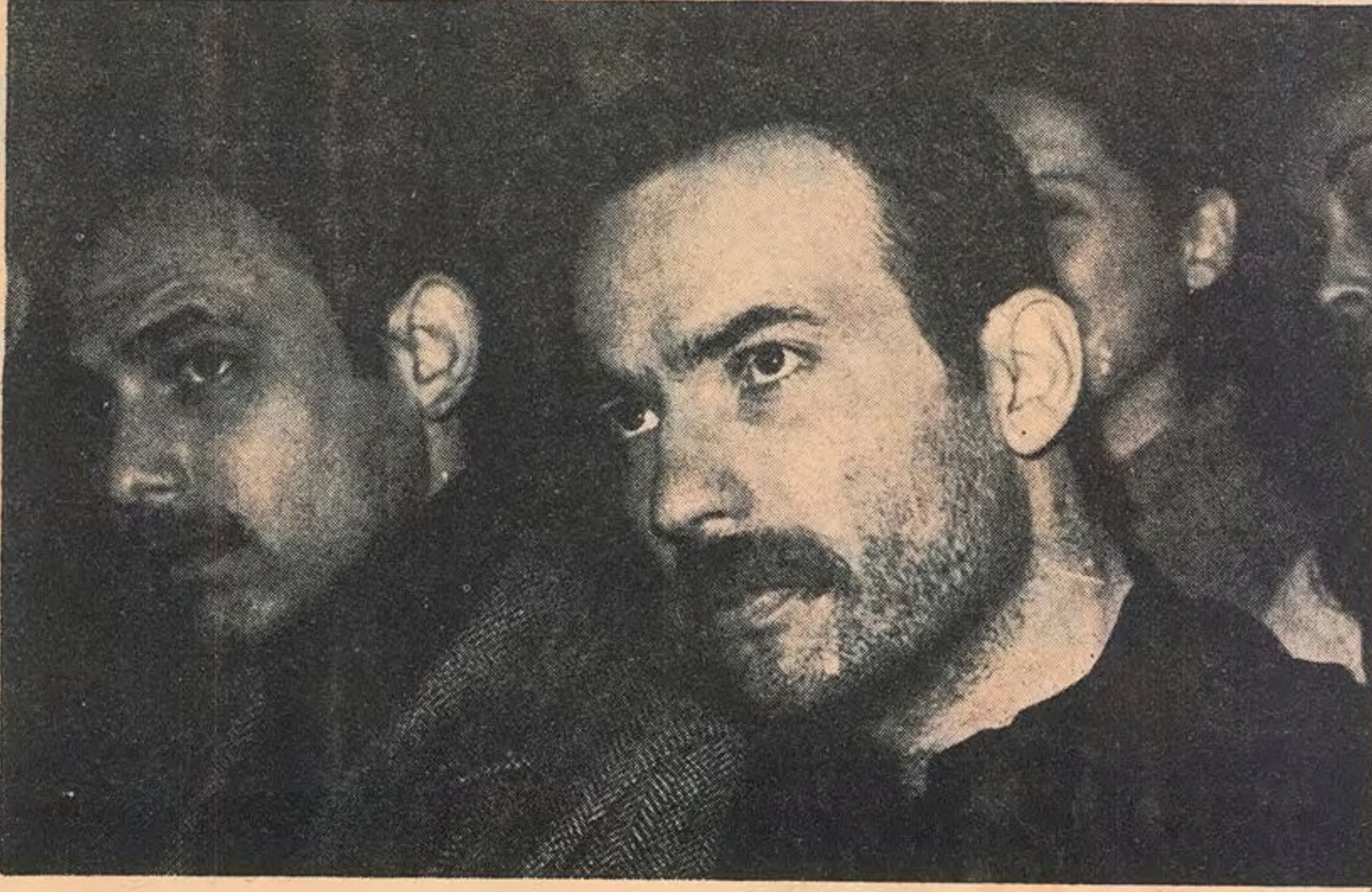
O yıl analar, doğan çocuklarının adını Mahir, Cihan, Ömer, Saffet... koydular. Oğullarımız öyle kahraman, cesu[r] ve yiğit olsun dediler. Onlara türküle[r] yakıldı, ağıtlar yazıldı. Adları, kulaktan kulağa yayıldı. Faşizme, sömürüye karşı uyanan işçiler, köylüler de onların adını yüceltti. Hainlere, zulmedenlere karşı onlara söz söyletmediler. "Onlar bizim için öldü, halk için öldü" dedi ve onları bağrına bastılar. Onların direnişine, sömürüye karşı yıllardır biriken öfkesinin bir ifadesi, büyük mücadelesinin bir parçası olarak sahip çıktı, yiğitlerini bağırlarına bastılar. Emperyalizme ve faşizme karşı direnen devrimci kavgada inançlı, fedakar ve yiğit ne varsa, işçi sınıfı ve halkın malıdır, onun mücadelesinin bir parçasıdır.

Onların adları Kızıldere'den önce de duyulmuştu. Mahir Çayan, Cihan Alptekin, Sinan Kazım Özüdoğru, Hüdai Arıkan, Amerikan emperyalizmi ve onun uşaklarına karşı yürütülen gençlik mücadelesinin de en önündeydiler. Mahir yoldaş, 68'lerde TİP revizyonizmine karşı devrimci saflarda mücadele etti. Ömer Ayna, Kürt ulusunun, yıllardır milli zulüm altında ezilen Kürt ulusunun devrimcisiydi. Ezilen ulusunun hıncını ve kararlılığını taşıyordu.

Amerikan emperyalizmine, 6. filoya karşı yürütülen mücadelede onlar vardı.

Saffet Alp, halka karşı zulmün aracı olmayı reddeden devrimci bir subaydı. Ahmet Atasoy, karadeniz'in yoksul köylülerindendi. Karadeniz'in tütün ve fındık üreticilerinin direnişlerinde önderlik etmiş, mücadelelerinde yer almıştı. Onun mücadelesini ve kararlılığını, tütün ve fındık üreticileri iyi bilirler. Ertan Saruhan da Karadeniz'de tütün ve fındık üreticilerinin direnişlerinde en önde mücadele ettiler. Hakim sınıflar ona saldırdıkları zaman yoksul köylüler ona sahip çıktı, onu ele vermediler. Nihat Yılmaz, Ertan Saruhan'ın

SELAM SİZ
HALKIN M

On halk öfkesidir Kızıldere,
on halk mermisi...
Yürekteki közün
damarda kanı ateşe verdiğinde,
on yiğidin namlusunda
tutuştu Kızıldere.
Şimdi yanar kızıldereler
yanar ve hiç sönmez.

Geceleri aydınlatmadayken
işçiler adımlarıyla,
köylüler çıkarmadayken
yüklüklerden silahlarını,
onlar
-ki şimdi parmakla sayılmazlar-
halkın bağrını boş
ve gözlerini suskun bırakıp
direndiler.
O ilkyaz Kızıldere'de
ağaçlar kan kızıl
çiçekler açtılar.
Vuruldu yoldaşlarımız
düşmediler.

Yoldaşlar, yoldaşlarımız...
şimdi gece gündüz
her vardiyada her harmanda
türküleriniz söylenir,
ayna kıyılarındadır resimleriniz
yeni doğan bebelerin
ilk soluğundasınız...
Alnı kızıl kuşlar
sizlere ulaştırmıyor mu,
nasıl su verdiğini devrime
güneşleri kucaklayan kolların,
nasıl ektiğini devrimi
tükenmeyen ellerin...
Bir rüzgar yeşeriyor ülkemizde
bir kızıl rüzgar;
titretiyor dağdoruklarını
tezgahlara ve meydanlara
can veriyor,
fırtınalara gebe.

Yoldaşlar...
Yoldaşlarımız!
Size söz olsun;
kızıl bayraklar dalgalanacak
göklerinde ülkemizin.

omuzdaşı mücadele arkadaşıydı. Karadeniz'de halkın içinden gelen bir devrimciydi. Sabahattin Kurt kitle mücadeleleri içinde yetişen bir sıra neferiydi.

71'in faşist teröründe mücadele eden işçiler,köylüler, Kızıldere'yi andıklarında "onlar öldüler, ama kavgamız durmadı" dediler. Ve o dönemde Pertrikste, Demir Döküm, Tersane ve daha birçok fabrikalarda devrimci işçiler zindanlara atıldı. Toplu sözleşmeler silah zoruyla imzalatılıyor, işçilerin ekonomik ve demokratik mücadeleleri engelleniyor, bastırılıyordu. Ağalara karşı mücadele eden köylülerin, Kürt ulusunun mücadelesine zorla ve şiddetle karşılık verildi. Faşist diktatörlük geniş halk yığınlarına tahakkümünü arttırıyor, halkın en küçük kıpırdanışı bile kanla bastırılıyordu. Ezilenlerin başı dara düştüğünde Kızıldere'de ölen yoldaşların anısını hatırladılar. Ama onların eli ezilenlere ulaşmamıştı. Ezilenler "onlar bizim yanımıza gelmedi" dediler. Bu baskı ve terör karşısında kitlelerin direnişleri, mücadeleleri Marksizm-Leninizm rehberliğinden ve kitlelerle birlikte yürüyen Marksist-Leninist bir önderlikten yoksun olduğundan sınırlı kalıyor ve zaafa uğruyordu. Böyle zor mücadele günlerine yığınları hazırlayan Marksist-Leninist parti okulu eğitiminden geçmeyen ve Marksist-Leninist önderlikle yürütülmeyen kitle mücadelelerinin böyle zaafa uğrayarak bastırılması kaçınılmazdı. Bu şartlarda Marksizm-Leninizmin yenilmezliği acı tecrübelerle bir kere daha doğrulandı.

Halk kitlelerinin görünürdeki suskunluğu, hakim sınıfların ardarda indirdiği darbelerin yarattığı yılgınlık ve karamsarlık sonucu kimileri faşizme karşı teslim bayrağını çektiler. Onlar geliştirdikleri türlü çeşitli teorilerin ve 71 direnişinin hatalarının ardına gizlenerek ihanet ve dönekliklerini, gizlemeye çalıştılar. Yusuf, Münir gibi dönekler ve hainler, Amerikan emperyalizmine, Abdülhamit'e, Demirel'e övgüler düzdüler. Onların adı nefretle anıldı. Burjuvazi ve revizyonistler ölen yoldaşlara kara çalmak için ihanet ve yılgınlık, tohumları ekmek için çok çalıştı.

Ama ezilenler, 71 direnişinin etkisiyle uyanan ve devrimcileşen işçi,köylü kitleleri, direnen bütün yoldaşlara her zaman sahip çıktı ve onları bağrına bastı, yüceltti.

Onlar halkımızın emperyalizme karşı devrimci direnişinin bir parçasıydılar ve revizyonizmin kaynaklandığı ve teşvik ettiği yılgınlık ve teslimiyete karşı devrimci direniş ruhunu ayakta tuttular. İşte bunun için halkımız, faşizmin işkencesine, terörüne, bombalarına, darağaçlarına teslim olmayan, ölüme gözünü kırpmadan giden arkadaşlarımızı bağrına bastı, Mahirler,Cihanlar, birer halk kahramanı oldular.

Biz, halkın davasına kendini adayan bütün devrimciler, Kızıldere'de ölen yoldaşların boyun eğmez, kararlı ve kahramanca direnişlerine her zaman sahip çıktık ve çıkacağız. Onlar bütün zaaflarına ve hatalarına rağmen halkın mücadelesinin bir parçasıdırlar ve öyle kalacaklardır. Onların faşizme karşı yarattıkları kahramanlıklar örnek olacak ve gelecek kuşaklarca her zaman anılacaklardır.

Şimdi, ölümlerinin 5. yılında, Kızıldere'de katledilen 10 yoldaşımızın anısı yüreklerimizi acıyla dolduruyor.

Bugün militan genç bir Marksist - Leninist hareket her yanda filizlenmekte, gelişmektedir. Bu hareket, geçmişten nitelikçe farklı bir harekettir. Bu hareket işçi ve yoksul köylü kitleleriyle birleşme yolunda yürüyerek Marksizm-Leninizme sarılıyor, her adımda Marksizm-Leninizmi daha derinliğine kavrayarak, mücadeleye uygulayarak yenilmez olarak. Halka ve devrime bağlı bunca sıra neferi hatalarında asla direnmeyecek ve bu yolda azimle ilerleyecektir.

Bütün proleter devrimciler, devrimci işçi ve yoksul köylüler;

İki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadele içinde proletaryanın çelikten birliğini yaratmak için en önemli görevlerimizden biri olan proletarya partisinin yeniden inşası görevine sıkı sıkıya sarılalım. Bu görev devrimci sorumluluk, ileri işçi ve yoksul köylülerin büyük çabalarıyla gerçekleşecektir. Bu görev ertelenemez bugün proletarya partisi inşası için mücadele etmek devrimci sorumluluğumuzun, Marksizm-Leninizme ve halka bağlılığımızın ölçüsüdür.

Bütün proleter devrimciler tek ve gerçek Marksist-Leninist partinin inşası görevine elbirliğiyle sarıldığında, büyük boyutlara ulaşan geniş halk kitlelerinin mücadelesi sağlam adımlarla devrim yolunda ilerleyecek,toprak, özgürlük, bağımsızlık ve sosyalizm için mücadelemiz zafer kazanacaktır.

Bizim gücümüz, düşmana sonsuz bir kin, işçi sınıfına ve devrime sarsılmaz inançtadır.

Kızıldere'de yiğitçe döğüşerek can veren yoldaşlarımızın direnme ve savaşma azmi bize örnek olsun.

ZE HALK İÇİN ÖLEN YİĞİTLER SİZ ÖLMEDİNİZ
ÜCADELESİNDE YAŞIYORSUNUZ

Kızıldere şehitlerinin geçmişi devrimci tarzda yaşatılır; MARKSİZM REVİZYONİZM ARASINDA DEVRİME HİZMET

1960 yılları, özellikle 1965 sonrası dünya çapında emperyalizmin içine düştüğü buhranın son derece derinleştiği, bütün çelişmelerin keskinleştiği, özellikle emperyalistlerle ezilen halklar arasındaki çelişmenin alabildiğine şiddetlendiği yıllar oldu. Bu dönemde dünya halklarının yükselen mücadelesi ve Hindiçini halklarının kazandığı zaferler, o dönemde dünya halklarının baş düşmanı olan ABD emperyalizmine ağır darbeler vuruyor, ABD emperyalizmini geriletiyordu.

Ülkemiz de bu gelişmelerin dışında değildi. Derinleşen buhran ülkemizi de derinden sarsıyor, ABD emperyalizmi ve onun işbirlikçisi büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarıyla çeşitli milliyetlerden ülkemiz halkı arasındaki çelişme keskinleşiyordu. Halk kitlelerinin ABD emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı öfkesi büyüyor, kendiliğinden halk hareketi yükseliyor, 15 16 Haziran'lara varıyordu.

İşteböyle bir ortamda devrim isteğiyle ve halka bağlılıkla dolu birçok devrimci mücadeleye atıldı. Amerikan emperyalizminin, ülkemizdeki hegemonyasını korumak ve hakim sınıfların halkın yükselen muhalefetini bastırmak için giriştiği 12 Mart faşist darbesine karşı, silahlı bir direniş hareketi gelişti. Bütün köklü zaaflarına rağmen '71 direnişi ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerine karşı halkın mücadelesinin bir parçası oldu. Onlar revizyonist teslimiyeti reddettiler, faşizme karşı fedakârca mücadele ettiler. Nurhaklarda, Kızılderelerde, Mamakda, idam sehpalarında, işkencehanelerde yükselen gür seslerde ifadesini bulan bu direniş, kitlelerde mücadele azmi ve kadrolarda devrimci bir ruh yaratan bir direniş oldu.

71 Direnişi Proleter Devrimci Bir Rota İzleyemedi

Ne var ki, '71 direnişi güçlü bir halk hareketi, sağlam bir proleter devrimci hareket doğuramadı, doğuramazdı. Çünkü bu direniş içinde yer alan örgütler, içinden doğup geliştikleri revizyonizmin batağından kurtulamadılar, esas olarak küçük burjuva ihtilalci bir çizgi izlediler.

60 yılları aynı zamanda Sovyetler Birliği'nde iktidarı revizyonizmin gaspetmesiyle, öteki ülkelerde komünist partilerin çoğunun yönetimlerinin işçi aristokrasisi tarafından gaspedilmesine bağlı olarak modern revizyonizmin dünya çapında karşı-devrimci bir akım olarak yayıldığı yıllardı. Modern revizyonistler "tam bir silahsızlanma", "barış içinde ekonomik yarış", "savaşsız bir dünya","sosyalizme barış içinde geçiş", gibi tezlerle dünya işçi sınıfını ve dünya halklarını uyutmaya, devrim yolundan saptırmaya, devrim ateşini söndürmeye çalışıyorlardı. Daha sonraları, Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin geriye dönüşününtamamlanmasıyla ve Sovyetler Birliği'nin dünya çapında hegemonya peşinde koşan bir emperyalist güç olarak dünya sahnesine çıkmasıyla modern revizyonizm, sosyal-emperyalist burjuvazinin karşı-devrimci ideolojisi halinegeldi. ÇKP ve AEP önderliğinde proleter devrimciler modern revizyonizme karşı ML bayrağını yükselttiler, modern revizyonizmin karşı devrimci yüzünü teşhir ederek, ona karşı uzlaşmaz bir mücadele verdiler. Aynı yıllarda modern revizyonizmle Marksizm-Leninizm arasındaki iki çizgi mücadelesi dünya çapında şiddetlendi.

TKP'nin 1950'de büyük darbeler yiyerek tasfiye olması, bir avuç revizyonistin TKP yönetimini gaspederek onu sosyal - emperyalizmin kuklası modern revizyonist bir parti haline dönüştürmelerinden sonra 1960'larda, ülkemizde çeşitli kılıklarla revizyonist çizgiler boy gösterdi. 1960 sonlarında halkın mücadelesi yükseliyor, ama proleter devrimci bir hareket olmadığından subjektif etken yani, bilinçleri, örgütlenmeleri ve yönetimleri son derece geri kalıyor, siyasi arenada çeşitli revizyonist çizgiler at oynatıyordu. İşte böyle bir dönemde halk hareketinin yükselmesine parelel olarak mücadeleye atılan genç devrimciler, revizyonizme karşı büyük bir öfke duyuyor, fakat revizyonizme karşı mücadeleyi ML bir zeminden yürütemiyor, modern revizyonizmin tezlerinden derinden etkileniyorlardı.

Özellikle Mahir Çayan yoldaşın Kesintisiz Devrim adlı yazılarında bu durum belirgin bir şekilde gözükmektedir. Bu yazıların temelini oluşturan "üçüncü bunalım dönemi" tahlilleri modern revizyonizmin enternasyonalizm tahlilleri üzerine inşa edilmiş tahlillerdir. Bu yazılar da Kruşçev modern revizyonistlerinin emperyalizm tahlilleri bir veri olarak kabul edilip şöyle denmektedir: "nükleer vurucu güçlerin dünya çapında erişmiş olduğu seviye ve esas tayin edici olarak da, dev dünya sosyalist blokunun varlığı, emperyalistlerarası had safhaya ulaşmış olan çelişkilerin ekonomik planda askeri plana sıçramasına engel olmaktadır" denmekte, eskiden sosyalist olan birçok ülkenin, Sovyet sosyal - emperyalistlerinin artan gücünün ve nükleer silahların varlığının, yeni bir emperyalist savaşı ortadan kaldırdığı söylenmektedir. Böylece, emperyalizm varoldukça savaşların kaçınılmaz olduğu reddedilmekte, Leninist emperyalizm teorisine tamamen aykırı görüşler ileri sürülmektedir. Yeniden bir paylaşım imkanı ortadan kalktığından emperyalizmin mevcut sömürge pazarlarını genişletme yöntemi olan yeni sömürgeciliği benimsediği, belli ölçülerde "yukardan aşağı demokratik devrimi" gerçekleştirdiği savunularak emperyalizme ilericilik atfedilmektedir.

Buradaki kısa özetlemeden de anlaşılacağı gibi o dönemde revizyonizme karşı derin bir tepki duyulmasına rağmen, modern revizyonizmin emperyalizm tahlilleri temel alınıyordu. Revizyonizm sosyal-emperyalist burjuvazinin ideolojisi olarak görülmüyor, legalist, parlamentarist mücadele yöntemlerine bakılarak, revizyonizmle arasındaki ayrım "aktivizm-pasifizm" meselesiyle tek başına şiddete dayanan devrim"den yana olup olmamakla sınırlandırılıyor, ML ile modern revizyonizm arasındaki temel ayrılığın emperyalizm ve proletarya devrimi, proletarya diktatörlüğü meselesinde olduğu görülmüyordu.

71 direnişi içinde yer alan örgütler revizyonizm ile içiçe ve bu temel üzerinde küçük burjuva maceracı bir hat izlediler. Yine Mahir Çayan Yoldaşın Kesintisiz Devrim II-III'deki yazılarında üçüncü bunalım tahlillerinin de devamla, "Yeni sömürgecilik metodu... belli ölçülerde pazarın genişlemesine paralel olarak toplumsal üretim ve nispî refahı artırmıştır. Bunun sonucu olarak geribıraktırılmış ülke içindeki çelişkiler görünüşte yumuşamış, (feodal döneme kıyasla) halk kitlelerinin düzene karşı tepkisi ile oligarşi arasında sunî bir denge kurulmuştur" (abç) denmekte, o dönem özellikle yükselen halk muhalefeti küçümsenerek, yerine "sunî denge" getirilmekte, ve bu sunî dengenin "öncünün gerilla savaşı" ilebozulması tezi geliştirilerek, devrim kitlelerin değil, onlar adına devrim yapacak olan bir grup öncünün işi haline getirilmekte, kitlelerin devrimci şiddeti yerine bir grup öncünün şiddet hareketleri geçirilerek, revizyonist temel üzerine küçük burjuva maceracı bir çizgi inşa edilmektedir.

İster THKP-C hareketi olsun, ister öteki hareketler olsun, revizyonizme karşı derin bir öfke duymalarına ve halkın yükselen muhalefetinin bir parçası olmalarına rağmen revizyonist bir temelden hareket ediyor, esas olarak küçük burjuva devrimci bir karakter taşıyorlardı.

71 direnişinin bu temel zaafının kaynağı, ülkemiz solunda uzun yıllar revizyonizmin egemen olmasında, dünya proleter ihtilâlci hareketi içinde çok önemli ve temel değişikliklerin olduğu bir dönemde 71 direnişinin bu gelişmelerin dışından gelen bir zemin üzerinde oturmasında aranmalıdır. Bu zaaf yüzünden ileriye doğru kararlılıkla atılan ama ML temeline oturmayan adımlar burjuvazinin saldırıları ile zaafa uğruyor ve örgütler ağır kayıplar veriyor ve böylece maddi şartlar iradeye bir kez daha üstün geliyordu. Güçlü bir proleter devrimci hareket doğmuyor aksine, revizyonizmin hem 12 Mart faşistlerinden aldığı güçle devamını, hem de maceracı eğilimlerin özgünleşerek ve o maddi şartlar altında umutsuzluk hareketi şeklinde yayılmasını doğuruyordu.

71 Direnişinin Proleter Devrimci Bir Rota İzleyememesi Revizyonizmi Güçlendirdi

Hâkim sınıfların üstüste indirdiği darbelerle, bu darbeler sonucunda örgütlerin kadrolarının önemli bir kısmını yitirmesi ve geriye kalan kadrolar içinde teslimiyetçi eğilimlerin artması izledi. Kadroların bir kısmı, burjuvazinin darbelerinin yarattığı yılgınlık, halk kitlelerinin suskunluğunun yarattığı umutsuzluk, yoldaşlarına, çizgisine örgütüne ve halkına güvensizliğin verdiği karamsarlık sonucu kimisi yuvalarında, kimisi MİT işkencehanelerinde, kimisi de mahkemelerde burjuvaziye teslim bayrağını çektiler. Onlar halkın davasına ihanetlerini, geliştirdik-

anısı aşarak LENİNİZMLE BOCALAMAKLA EDİLMEZ

"Marksizm-Leninizm ile revizyonizm arasında bir orta yol tezgahlamakla, devrime ve halka hizmet edilmez. Bu yüzden revizyonizme ve geçmiş çizginin revizyonist temeline karşı cesurca mücadele etmeden Kızıldere şehitlerinin anısı halkın mücadelesinde yaşatılamaz...Ülkemizde bu gün işçi sınıfını ve tüm ezilenleri kurtuluşa götürecek olan Marksizm-Leninizm ile, burjuvazinin karşı devrimci ideolojisi revizyonizm arasındaki mücadele şiddetlenmektedir ve halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine hizmet etmenin tek yolu proleter devrimci hareket saflarında kararlılıkla yer almaktır."

leri "teori"lerin arkasına gizlemeye çalıştılar. Onlar, eleştirilerini 71 direnişinin ve bu direnişin içinde yer alan örgütlerin olumsuz yönlerine değil,tam tersine burjuvaziye karşı direnen yönüne, halkımızda umut ve kadrolarda devrimci bir ruh yaratan yönlerine yöneltiyorlardı.

İşte böyle bir ortamda, hainlerin ihanet çığlıklarından destek ve burjuvazinin kendileri için ortalığı temizlemesinden cesaret alarak revizyonizm yayıldı güçlendi. Sovyet sosyal emperyalizminin kuklası T"K"P aracılığı ile tek tek bireylerden örgütlere kadar her yere el attı. Faşistlerle sosyal faşistler kolkola halkın mücadelesini kırmak için teoriler geliştirdiler, umutsuzluk ve yılgınlık tohumları yaydılar.

Reformizm ise geniş halk yığınlarının uyanışını, proleter devrimcilerin başarısızlık ve dağınıklığının yarattığı imkân ile peşine takabildi.

71 Direnişinin Yenilgisi Olumsuz Bir Öğretmen Oldu

71 direnişinin kaçınılmaz yenilgisi ülkemiz devrimci hareketi içinde önemli bir altüst oluşa yol açtı, halka ve devrime bağlı unsurlar için olumsuz bir öğretmen oldu.

71 yenilgisiyle birlikte revizyonizme bir tepki olarak doğan ve onunla bağlarını koparamamış olan 71 direnişinin küçük burjuva ihtilalci yönü bir yanıyla küçük burjuva teslimiyetçiliğine dönüşerek çöküyordu.

Uluslararası proleter devrimci hareket hızla güçleniyor, bir çok ülkede ÇKP ve AEP'nin temsil ettiği proleter devrimci çizgide partiler kuruluyor, dünya çapında modern revizyonizme karşı mücadele yaygınlaşıyordu. Sosyal-emperyalizmin saldırgan yüzü, modern revizyonizmin karşı-devrimci karakteri daha da açığa çıkıyor. iki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesi kızışıyordu.

Ülkemizde de, Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonya kurma çabaları hızlanıyor, saldırgan yüzü, açığa çıkıyor, o dönem güçlenen revizyonizmin karşı devrimci bir akım olduğu sınıf mücadelesinin günlük pratiği içinde açıkça ortaya çıkıyordu. Öte yandan geniş halk kitleleri geçmişte hiç olmadığı ölçüde ve derinlikte siyasete açılıyorlar, kitle mücadeleleri hızla yükseliyordu.

71 yenilgisi, keskinleşen sınıf mücadelesi, işçi sınıfının ve halkın geniş kitlesinin devrimci uyanışı ve dünya çapında Marksist-Leninist hareketin hızla gelişmesiyle birlikte, çeşitli küçük burjuva devrimci akımlar içindehızla ML çizgi güç kazandı. Bu şartlarda, revizyonist temel üzerinde inşa edilmiş küçük burjuva maceracı bir siyasetle halka ve devrime hizmet edilemeyeceğini gören birçok devrimci geçmiş küçük burjuva çizgilerine karşı mücadele açtılar. Bu mücadelenin revizyonizmle uzlaşmaz bir mücadeleyle birleştirilmezse, nasıl sağcı bir eğilim doğacağını ve revizyonizme güç katacağını gören devrimciler, geçmişin olumlu yanlarını titizlikle korurken, onun revizyonist temelini hedef alarak bütün eksikliklerine rağmen geçmiş çizgiye karşı mücadeleyi ML'i güçlendirecek tarzda sürdürdüler. Sınıf mücadelesinin ve iki çizgi mücadelesinin kızıştığı şartlarda geçmiş çizgiyi sürdürerek değil, geçmişi devrimci bir tarzda aşarak halka ve devrime hizmet edileceğini gördüler. Uluslararası proleter devrimci hareketin bir parçası olmakla Marksizm-Leninizmi kavrayarak yaratıcı bir tarzda ülkenin pratiğine uygulamakla, işçi sınıfı ve yoksul köylülükle birleşerek, en geniş halk kitlelerinin devrimci mücadelesine öncülük etmekle halka ve devrime hizmet edilebilirdi. Ve 71 direnişinin yarattığı devrimci potansiyelin bu temelde harekete geçirilmesi yönünde sebatla mücadeleye atılmak gerekiyordu.

Bugün 71 Direnişinin Revizyonist Temeli Yıkılmadan Devrime Hizmet Edilemez

Kısa dönemde meydana gelen bu gelişmeler sonunda genç bir proleter devrimci hareket doğdu. Bugün dünyadaki gelişmelere bağlı olarak ML ile revizyonizm arasındaki iki çizgi mücadelesi şiddetlenerek sürmekte, proleter devrimci hareket önemli adımlar atmaktadır. İkisüper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesi kızışmakta, Sovyet sosyal-emperyalizmi hegemonya kurma yolunda adımlar atmakta, revizyonistlerin karşı-devrimci, sosyal emperyalizmehizmet eden yüzü açığa çıkmaktadır. İşçilerin, köylülerin, tüm çalışanların düzene karşı muhalefetleri artmakta, halk kitlelerinin kendiliğinden mücadelesi yükselmektedir. Tüm zaaf ve eksikliklerine rağmen proleter devrimci hareket güçlenmekte, önündeki görevleri yerine getirme yolunda sebatla çalışmaktadır.

İşte bu, sınıf mücadelesinin ve iki çizgi mücadelesinin kızıştığı şartlarda bazı küçük bur juva unsurlar, geçmişin revizyonizm temelinde inşa edilmiş küçük burjuva maceracı çizgisini sürdürmekte direnmektedirler. Faşistlerın ve sosyal-faşistlerin halka ve devrimcilere azgınca saldırdığı günümüzde, devrim uğruna canlarını vermiş olan yol daşların adlarını ağızlarından düşürmeyen, ama geçmişin revizyonist temelinekarşı mücadele etmeyen bu unsurlar, ML ile revizyonizm arasında bir "orta yol" tezgahlamaktadırlar. Özellikle Devrimci Gençlik Dergisi çevresinde temsil edilen bu eğilim, ML'i,ülkemizin ve dünyanın durumunu kavramamakta, keskin lafazanlık altında genç unsurların kafalarını karıştırmakta, proleter devrimci hareketin güçlenmesini engellemektedirler. İki çizgi mücadelesinin son derece sert leştiği, sosyal emperyalizmin ül kemizi yağmalamak için her aracı denediği dönemde bu "orta yolcu" eğilimler bulanık suda balık avlayan sosyal-emperyalistler ve işbirlikçilerinin kolayca kendi gerici emelleri için yararlanabilecekleri eğilimlerdir.

Gerçekten revizyonizme karşı olmak ML temelinde yükselmekle mümkündür. Marksizm-Leninizm ile revizyonizm arasında bir orta yol tezgahlamakla, devrime ve halka hizmet edilemez. Bu yüzden revizyonizme ve geçmiş çizginin revizyonist temeline karşı cesurca mücadele etmeden Kızıldere şehitlerinin anısı halkın mücadelesinde yaşatılamaz. Kızıldere'de şehit düşen yoldaşların mücadelesi halkın mücadelesinin bir parçasıdır. Eski çizgiyi sür dürmeye çalışmak halka değil revizyonizme güç katmaktadır. Ülkemizde bugün işçi sınıfını ve tüm ezilenleri kurtuluşa götürecek olan ML ile, burjuvazinin karşı devrimci ideolojisi re vizyonizm arasındaki mücadele şiddetlenmektedir ve halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine hizmet etmenin tek yolu proleter devrimci hareket saflarında kararlılıkla yer almaktır.

ML ile modern revizyonizm arasındaki "orta yol" da durmak mümkün değildir. Proleter devrimci saflara katılınmadıkça,kaçınılmaz olarak revizyonist saflara doğru kayılacak, revizyonizme yedek güç olunacaktır.

Geçmiş hareket içinde yer alıp daha hapisanelerde burjuvaziye teslim bayrağı çekenler şimdi revizyonist saflardadırlar, Sovyet sosyal-emperyalizminin sadık uşaklarıdırlar. Onlar, tüm karşı devrimcilerle birlikte 71 direnişinin devrimci yönüne utanmazca küfrediyorlar, aynı zamanda bugün proleter devrimci harekete azgınca saldırıyorlar.

Geçmiş çizginin revizyonist temeli yıkılmadıkça nasıl revizyonist saflara doğru kayılacağına, Kurtuluş "sosyalist"dergi çevresi iyi bir örnektir. Bu dergi yazarları, geçmiş çizginin maceracı yönüne sözde eleştiriler getirirken, onun revizyonist temelini sistemleştiriyorlar. Bu dergi, modern revizyonizmin temel tezlerini sistemleştirerek, dünya proleter devrimci hareketine küfrederek hızla revizyonizme yakınlaşmaktadır. Bu derginin yazarları ikide bir biz T"K"P-yi eleştirdik diyorlar. Hem revizyonizmin tezlerini temel almak hem de T"K"P'yi eleştirmekle proleter devrimci olunmaz.Böyle mücadelenin herhangi iki revizyonist klik arasındaki mücadeleden farkı kalmaz. KSD revizyonizmi sistemleştirerek hem revizyonizmin hizmetine girdiği gibi 71 direnişinin devrimci etkisini de bugün revizyonizmin ve sosyal-emperyalizmin hizmetine sokmaktadır. Öte yandan Türkiye devriminin acil sorunlarını halletmek iddiasında bir kısım unsurlar ise geçmişin maceracı yönünü sistemleştirerek Troçkizmin batağına batmaktadırlar. Onlar kitlelerin devrimci şiddeti yerine bir avuç kişinin bireysel terörünü koyarak halka değil karşı devrimci güçlere ve bulanık suda balık avlayan sosyal-emperyalizme hizmet etmektedirler.

"Orta yol" da direnen Devrimci Gençlik Dergisinin etkisinde olan devrimciler için KSD ve ötekilerinin durumu uyarıcı olmalıdır. Sınıf mücadelesinin alabildiğine keskinleştiği günümüzde proleter devrimciler, dünya proleter devrimci hareketinin bir parçası olma; ML'i kavrama ve ülke somutuna yaratıcı bir tarzda uygulama, işçi sınıfı ve yarı proleterlerle birleşerek tüm halkı iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi saflarında toplama görevlerini sebatla yerine getirmeye çalışmaktadırlar. Bu mücadele aynı zamanda revizyonizme ve özel olarak 71 direnişinin revizyonist temeline ve küçük burjuva ihtilalci çizgisine geçmişin devrimci mirasını revizyonizmin hizmetine sokanlara yine bugün geçmişin kötü birer karikatürü olanlara karşı da sürmektedir, sürecektir. Halkın Yolu şimdiye kadar bu yolda kararlılıkla mücadele etti, bu mücadelesini daha da güçlendirerek sürdürecektir.

Çünkü halka ve devrime hizmet etmenin tek yolu budur ve ancak böylece Kızıldere şehitleri halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde, kitlelerin yüreğinde yaşarlar.

AYDINLIK ELEŞTİRİSİ (II)

Aydınlık Milli Bağımsızlık Meselesinin Sınıfsal Özünü İnkâr Ediyor

Aydınlık dergisinin Şubat '77 tarihli 72. sayısında yayınlanan "Yurt Savunması Üzerine" başlıklı yazı, Türk ordusunun Amerikan emperyalizmine ve NATO'ya bağımlılığını şu sözlerle "tahlil" ediyor:

"Türk ordusu, NATO'ya bağlı bir ordudur ve belirli ölçülerde ABD emperyalistlerinin denetimi altındadır. Ordu, silah ve donatım bakımından ABD'ye muhtaçtır. Çünkü ABD silah endüstrisinin standartlarına bağımlıdır. Son silah ambargosu bu gerçeği en açık şekilde gözler önüne sermiştir. Ordunun savaş strateji ve planları da, milli savunma ihtiyaçlarımızdan çok, NATO'nun savaş strateji ve planlarına göre düzenlenmiştir." (s.17-18).

Demek ki, Aydınlık'a göre Türk ordusunun ABD emperyalizmine ve NATO'ya bağımlılığı iki şekilde belirmektedir: 1) Silah ve donatım bakımından ABD silah tekellerine bağımlılık, 2) Savaş strateji ve planlarının daha çok NATO'nun askeri stratejisine göre düzenlenmiş olması. Bunlardan birincisinin zararları son silah ambargosunda açık bir şekilde gözler önüne serildi diyor Aydınlık. Ancak, ikincisinin zararı nedir? Türk ordusunun savaş strateji ve planlarının "daha çok" NATO'nun askeri stratejisine göre düzenlenmiş olmasının anlamı nedir ve zararı nedir? Bu sorunun cevabını adı geçen derginin 18. sayfasında buluyoruz:

"NATO'nun askeri stratejisi, gerçek bir milli savunma ihtiyacımıza aykırıdır. Türk ordusunun, Sovyet saldırısı halinde bir oyalama gücü olarak kullanılması ve Türkiye'nin Sovyet saldırısına terkedildikten sonra ABD silahlı kuvvetleri tarafından sözümona 'kurtarılması' milli bir savunma stratejisi değildir."

Bilindiği gibi NATO'nun askeri stratejisinde Türkiye ve Norveç ileri karakol, oyalama gücü olarak ele alınan iki kanat ülkedir. NATO askeri stratejisine göre, orta Avrupa ülkelerinden farklı olarak iki kanat ülke ve bu arada NATO'nun güney kanadı Türkiye Aydınlık'ın belirttiği gibi Sovyet saldırısına terkedilecek ve daha sonra ABD tarafından "kurtarılacaktır". Aydınlık konuyu eksik bırakmaştır. Milli burjuva uzmanların incelemelerinden öğrendiğimize göre, Orta Avrupa ülkelerinde yapılacak bir Sovyet saldırısı durumunda Türkiye otomatikman savaşa girecektir. Oysa, Türkiye ve Norveç'e karşı bir Sovyet saldırısı durumunda NATO anlaşmasının 5. maddesine göre üye ülkeler (yani esas olarak ABD) bunun bütün NATO üyelerine yönelik bir saldırı olup olmadığına karar verdikten sonra savaşa girecek ya da girmeyeceklerdir. Ve milli burjuva uzmanlar "Türkiye Orta Avrupa ülkeleri uğruna her halükârda savaşacak, oysa Türkiye kendi kaderine terkedilebilecek, öteki NATO üyeleri bizim uğrumuza savaşmayabilecekler" diyerek, soruyorlar: "bunun neresi milli savunma stratejisi?". Başka noktalar da var. Örneğin, Türkiye'deki Amerikan üsleri ve nükleer silahlar nedeniyle NATO içinde Türkiye Sovyet nükleer saldırısının ilk hedef tahtası olacaktır. Oysa, bu tehlikeyi önlemek için öteki kanat ülkesi olan Norveç topraklarında Amerikan üslerine ve muhtemelen nükleer silah üslerine izin vermemiştir. Uzmanlar sorarlar: "Türkiye'yi nükleer silahların ilk hedefi kılan bu stratejinin neresi millidir?", "biz kendi kabuğumuza çekilelim", "Sovyetlerin güvenini sarsan bu nükleer silah üslerini kaldıralım, Sovyetlere güven verelim ve nükleer savaşın dehşetinden böylece kurtulalım", vb., vb., vb.

Aydınlık dergisine genel bir soru soracağız: "Türkiye'nin Sovyet saldırısına terkedildikten sonra ABD silahlı kuvvetleri tarafından sözümona 'kurtarılması' milli bir savunma stratejisi değildir.", peki Türkiye bir Orta Avrupa ülkesi olsaydı ve NATO'nun askeri stratejisi Türkiye'nin Sovyet işgaline asla terkedilmemesi üzerine inşa edilmiş olsaydı, bu bir milli savunma stratejisi mi olacaktı? NATO'nun askeri stratejisinin ayrıntılarını bilmiyoruz. Şu veya bu ülke, örneğin Portekiz ya da İzlanda'nın Sovyet işgaline terkedilmemesi NATO'nun askeri stratejisinin dayanak noktası ise, Portekiz ve İzlanda açısından NATO'nun askeri stratejisi milli bir savunma stratejisi midir?

Soru çok açıktır. Bir ittifakın askeri stratejisinin ittifaka üye ülkelerden biri açısından milli bir savunma stratejisi mi, yoksa gayrı-milli bir savunma stratejisi mi olduğunu anlamak için, bu stratejinin o ülkeyi "düşman kuvvetlerinin" işgaline terkedip terketmediğine mi bakılacaktır? Milli bir savunma stratejisi ne demektir? Bir askeri stratejinin milli olup olmadığını anlamak için neleri incelemek gerekir?

Aydınlık silahlara siyaset komuta eder ilkesini kesinlikle anlamamıştır

Savaş siyasetin başka araçlarla devamıdır. Askeri siyaset genel siyasetin askeri alanda özgülleşmesidir. Fakat genel siyaseti tahlil etmek özgül siyaseti anlamak için tek başına yeterli değildir. Genel siyasetin milli bir siyaset, bir milli kurtuluş siyaseti olduğunu bilmek, bu siyasetin özgülleşmesi olan belli bir askeri siyasetin doğru olup olmadığını, genel milli siyasete hizmet edip etmediğini anlamamıza yetmez. O askeri siyaseti de incelememiz, genel milli siyasete hizmet edip, etmediğini incelememiz gerekir. Aynı şekilde, bir askeri stratejinin bir milli kurtuluş siyasetinden kaynaklandığını bilmek, o askeri stratejinin milli kurtuluş mücadelesini zafere doğru ilerleteceğini kendiliğinden garantilemez. Bu askeri stratejinin somut durumun somut tahlili yöntemiyle incelenmesi gerekir. Milli devrimin genel yasaları yanında, askerlik sanatının özgül yasalarının bilinmesi gerekir. Bunlar hiç unutulmaması gereken ve her alanda her gün geçerli olan doğrulardır.

Ancak, buradan kalkınıp bir askeri stratejinin milli bir savunma stratejisi olup olmadığını anlamak için salt askeri bakış açısı ile yetinmek Marksizmden tümüyle vazgeçmek demektir. Bir askeri stratejinin milli bir savunma stratejisi olup olmadığını anlamak için Marksistler herşeyden önce o askeri stratejinin hangi siyasetten kaynaklandığına bakarlar, o stratejinin ardındaki askeri politikayı incelerler ve bu askeri politikanın hangi genel politikanın özgülleşmesi olduğunu incelerler. Nasıl ki savaş politikanın başka araçlarla devamı ise, askerisiyaset de genel siyasetin özgülleşmesidir. Amerikan emperyalizminin, dün devrime, halklara ve sosyalist Sovyetler Birliği'ne saldırı siyasetinin bir aracı olan, bugün ise dünya hegemonyası mücadelesinde iki süper devletten birisinin saldırı ve savaş siyasetinin aracı olan NATO'nun askeri siyasetinin ve askeri stratejisinin Türkiye'nin milli savunma ihtiyaçlarına hizmet edip etmediğini anlamak için salt askeri bakış açısı ile yetinirsen, en kötü bir filistenin bakış açısına düştün demektir.

Silahlara siyaset komuta eder. NATO'nun silahlarına da Amerikan emperyalizminin saldırı siyaseti komuta eder. Bu emperyalist savaş ve saldırı siyasetinin askeri stratejisi şu ülkenin öteki süper devletin işgaline terkedilip, sonra ABD tarafından 'kurtarılması', şu ülkenin ise her ne pahasına olursa olsun öteki süper devletin işgaline terkedilmemesi üzerine inşa edilmiş olabilir. Savaş siyasetin başka araçlarla devamıdır, ama savaş sırasında da siyaset devam eder. Emperyalist savaşın sonucu olan bir emperyalist barış bir takım ülkeleri (ya gücü oranında paylaşımın gereklerine uyarak, ya da başka talanlara karşılık) 'kurtarmaksızın' öteki süper devletin nüfuz alanına da terkedebilir. NATO'nun askeri siyasetinde ve savaş stratejisinde tek tek ülkeler Amerikan emperyalizminin genel emperyalist çıkarları açısından önem taşırlar, anlam kazanırlar.

NATO'nun askeri stratejisi "milli savunma ihtiyaçlarımıza" taban tabana zıttır, çünkü, 1) Bu askeri strateji Türkiye'yi Amerikan emperyalizminin denetiminde bir yarı-sömürge olarak muhafaza etme emperyalist siyasetinin askeri stratejisidir, 2) İki süper devlet arasındaki emperyalist rekabette ve çıkacak bir emperyalist savaşta müttefikleri ve bu arada Türkiye'yi bir süper devletin emperyalist emellerinin aleti kılmıştır, NATO'nun askeri stratejisinde Türk ordusunun atacağı her mermi ABD'nin emperyalist çıkarları uğruna atılan mermilerdir, 3) Bu askeri strateji devrime, ezilen halklara, sosyalist ülkelere ve bağımsızlık isteyen ülkelere karşı Amerikan emperyalizminin saldırı politikasının askeri stratejisidir. İşte bütün bu nedenlerle NATO'nun askeri stratejisi "milli savunma ihtiyaçlarımıza" taban tabana zıttır. Yoksa, Aydınlık'ın ileri sürdüğü gibi Türk ordusunu bir oyalama gücü olarak kullandığı, Türkiye'yi Sovyet işgaline terkettiği ve sonra ABD tarafından sözümona 'kurtardığı' için değil. NATO'nun askeri stratejisi Türk ordusunu oyalama gücü olarak kullanmasaydı, ve Türkiye'yi Sovyet işgaline terketmemek bu stratejinin dayanak noktası olsaydı (bazı NATO ülkeleri açısından durum budur) yine "milli savunma ihtiyaçlarımıza aykırı", baştan sona gayrı-milli bir siyasetin, ABD-nin emperyalist siyasetinin askeri stratejisi olmaya devam ederdi. Türkiye ABD emperyalizminin denetiminde bir yarı-sömürge, iki süper devlet arasındaki rekabette bir süper devletin aleti ve Amerikan emperyalizminin karşı-devrim aracının bir parçası olmaya devam ederdi.

Aydınlık için bütün bunlar önemli değildir. Nasıl ki, Osmanlı devleti Alman emperyalizminin denetiminde bir yarı-sömürge-(vasal), emperyalist savaşta Alman emperyalizminin aleti ve karşı-devrim cihazının bir parçası olduğu halde, 1. emperyalist savaş Türkiye açısından esas olarak emperyalist yağmaya karşı bir savunma savaşı idiyse (!), Alman generallerin komutasında, Türk ordusu Çanakkale'de nasıl ki emperyalist yağmaya karşı vatanını koruduysa (!), bugün de Türkiye'yi Sovyet işgaline terkedip sonra 'kurtarmayı' planlamasa NATO'nun askeri stratejisi pekala sosyal-emperyalist yağmaya karşı Türkiye'nin vatanını savunmasına müsaittir! Aydınlık'ın milli savaştan, milli savunma siyasetinden anladığı o savaşın ya da o siyasetin askeri stratejisinin bir ülkenin işgaline izin verip vermemesidir.

Bu anlayışa göre bir milli kurtuluş için halk savaşında nispeten güçlü emperyalist saldırganı ülkenin içlerine doğru çekmek, böylece tüketmek gayrı-milli bir siyasettir. Çünkü bir askeri stratejinin milli siyasete hizmet edip etmediğini anlamak için, işgale fırsat veriyor mu ona bakmak gerekir! Elbette Aydınlık "tahlilinin" bir halk savaşı açısından ne anlama geldiğini düşünmüş değildir. Aydınlık'a haksızlık etmeyelim. Aydınlık emperyalist ittifak içinde hakim sınıfların ordusunun vereceği bir savaşı veri kabul etmiştir, bunu tartışmaktadır. O halde, incelememiz gereken nokta Aydınlık'ın emperyalist ittifak içinde hakim sınıfların ordusunun vereceği bir savaşın milli savaş olup olmadığını tesbit etmek için kıstasının ne olduğudur? Aydınlık savaşın ve ittifakın niteliğini sınıf açısından tahlil etmeksizin, neden işgal meselesiyle bu kadar ilgilenmektedir? Aydınlık ABD'yi emperyalist bir süper devlet saymıyor mu da, tek meselesi ABD'nin

Türkiye'nin Sovyetler tarafından işgal edilmesine izin vermesi oluyor? Türkiye'nin ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan Amerikan emperyalizmine bağımlı olduğunu Aydınlık kabul etmiyor mu? Nato'nun askeri stratejisinin Amerikan emperyalizminin genel emperyalist siyasetine hizmet eden bir askeri strateji olması neden Aydınlık için önemli değildir de, özel olarak bu stratejinin Türkiye'yi Sovyet işgaline terketmesi ve sonra ABD tarafından sözümona "kurtarması" bu stratejinin esas günahıdır, onun milli savunma çıkarlarımızla çelişmesinin nedenidir? İşte bu soruların cevaplanması bizi Aydınlık'ın oportünist eğiliminin odak noktasına götürecektir.

Aydınlık Türkiye açısından milli meseleyi, devlet bağımsızlığı meselesinden ibaret görüyor

Son zamanlarda Aydınlık sürekli Lenin-in emperyalist ekonomizm broşürüne atıfta bulunuyor, sürekli karşısındakileri "emperyalist ekonomizme düşmekle" suçluyor, hemen hemen her yazısında Türkiye'nin korunacak bir devlet bağımsızlığı olduğu gerçeğine atıfta bulunuyor, başkalarına bu gerçeği an lamadıkları iddiası ilekızıp, köpürüyor ve "emperyalizm içsel olgu" tezlerinin dirildiğinden söz ediyor, vb. Bütün bunlar rastlantı değildir. Aydınlık'ın son zamanlarda ısrarla savunduğu bir tezi vardır. Şimdi bu tezin ne olduğunu görelim.

Bilindiği gibi, "emperyalizm genel olarak demokrasinin inkarıdır, o halde emperyalizm altında siyasi bağımsızlık mümkün değildir" diyen emperyalist ekonomistlere karşı Lenin kararlı bir mücadele yürütmüştür. "Meta üretimi altında emek parası nasıl elde edilemez bir şeyse, aynı şekilde emperyalizm altında siyasi bağımsızlık da öylesine elde edilemez bir şeydir" diyorlardı emperyalist ekonomistler. Marksizmi karikatürize eden bu emperyalist ekonomistlerle mücadele eden Lenin emperyalizmin siyasi bağımsızlığı yok etme eğiliminde olduğunu, ancak siyasi bağımsızlık yok edilmeksizin de pekala emperyalizmin bir ülkeyi ekonomik bakımdan ilhak edebileceğini ve bunun örneklerinin zaten görüldüğünü adı geçen yazıda ve bir dizi broşür ve yazıda kanıtladı, emperyalist ekonomizmi çökertti.

1. emperyalist savaş sırasında yaygın bir akım haline gelen emperyalist ekonomizm çok tehlikeli bir akımdı. Çünkü "emperyalizm altında siyasi bağımsızlık elde edilemez bir şeydir" diyen emperyalist ekonomistler, emperyalist ilhakları haklı göstermeye çalışan sosyal-emperyalistlerin ekmeğine yağ sürüyorlardı. "Elde edilemezlik" gerekçesiyle demokrasi mücadelesini inkar eden emperyalist ekonomistler, proletarya devrimi davasını baltalıyorlardı. Çünkü proletarya, demokrasi mücadelesi içinde eğitilmedikçe sosyalist devrim imkansızdı. Ülkemizdeki bütün proleter devrimciler ve burada Halkın Yolu da "sol" görünümlü emperyalist ekonomizme ve bunun kaynaklandığı ve birleştiği revizyonizme karşı mücadeleye son yıllarda özel bir önem verdiler ve vermeye devam etmeliler.

Bu mücadele hangi noktalarda toplanır? Emperyalizm altında siyasi bağımsızlığın elde edilemez olduğu iddiasının çürütülmesi, emperyalizm altında kendi kaderini tayin uğruna mücadelenin imkansız bir şey uğruna mücadele olduğu tezinin çürütülmesi, demokrasi uğruna mücadelenin önemi ve Türkiye gibi ülkelerin devlet bağımsızlığının şu ya da bu ölçüde var olduğu gerçeğinin açıklanması.

Aydınlık bu kanıda değildir. O Lenin'in emperyalist ekonomizme karşı mücadelesinden çok farklı sonuçlar çıkarmakta, Marksizm Leninizme taban tabana zıt tezlere varmaktadır. Ama genel olarak ulusların kendi kaderini tayini meselesinde değil. Hayır, o konuda Aydınlık çok "dikkatlidir". Sadece Türkiye'nin devlet bağımsızlığı meselesinde. Aydınlık'a göre Lenin'in emperyalist ekonomistlerekarşı mücadelesinden sadece siyasi bağımsızlığın emperyalizm altında mümkün olduğu gerçeğini çıkarmakla kalmamalıyız. Emperyalizmin sınırları içinde siyasi bağımsızlığı olan ülkelerle olmayan ülkeler arasında keskin bir sınır çekmeliyiz. Bu öyle bir sınır olmalı ki, emperyalizmin sınırları içinde siyasi bağımsızlığı olan bir ülke ile emperyalizmin sınırları dışındasiyasi bağımsızlığı olan bir ülke, arasındaki sınırdan daha önemli olmalıdır. Milli meselede esas ayrımımız emperyalizmin sınırları içindeki (siyasi bağımsızlığı olan ve olmayan) ülkeler ile emperyalizmin sınırları dışındaki ülkeler olmamalı. Hayır esas kıstasımız genel olarak siyasi bağımsızlığı olan ülkeler ile olmayan ülkeler arasındaki ayrım olmalıdır. Esas ayrımımız emperyalizmin sınırları içinde bağımsızlık (koruma ve kazanma) mücadelesi ile emperyalizmin sınırları dışında bağımsızlık (koruma ve kazanma) mücadelesi arasındaki ayrım olmamalıdır, bu emperyalist ekonomizme düşmektir. Hayır, esas ayrımımız genel olarak siyasi bağımsızlığın korunması (devlet bağımsızlığının korunması) mücadelesi ile bağımsızlığın kazanılması mücadelesi arasındaki ayrım olmalıdır.

Aydınlık'a göre, elbette siyasi bağımsızlığın kaybedilmesi dışında da emperyalizme ekonomik, siyasi, askeri, vb. bağımlılık vardır. Bu başka meseledir. Ama, milli bağımsızlık denince esas olan devlet bağımsızlığıdır. Milli bağımsızlık meselesi özünde budur. İşte bu nedenledir ki, NATO-nun askeri stratejisi Türkiye'yi Sovyet işgaline terkettiği için milli savunma çıkarlarımızlaçelişmektedir. "Türkiye zaten Amerikan emperyalizmine bağımlı değil midir?" diye sorulduğunda Aydınlık çok kızıyor:Böyle bir soru emperyalist ekonomizmdir, devlet bağımsızlığını korumanın inkarıdır, NATO elbette milli bağımsızlığımızı zedeler, ama onu yok etmez, NATO devlet bağımsızlığımıza dokunmuyor, oysa Sovyetler Birliği Türkiye'yi işgale hazırlanıyor, Türkiye'nin devlet bağımsızlığını yok etmeye hazırlanıyor, işte bu nedenledir ki, NATO askeri stratejisinin milli savunma çıkarlarımızla çelişen yönü Türkiye'yi Sovyet işgaline terketmesidir.

Milli bağımsızlık meselesinin sınıfsal özünü inkar, Aydınlık'ın vardığı yer budur. Bu nedenledir ki, 1. emperyalist savaşta Alman emperyalizminin müttefiği, yani aleti durumundaki Osmanlı ordusunun esas olarak emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı verdiğini savunabilmektedir Aydınlık. Enver Paşa'nın dediği gibi İngiliz-Rum-Fransız ittifakı Türkiye'nin devlet bağımsızlığını yok etmeye çalışıyordu. Oysa Alman emperyalizmi "en azında hayatımıza kastetmeme sözü" vermişti, siyasi bağımsızlığımıza dokunmuyordu! Milli bağımsızlık mücadelesi de esas olarak devlet bağımsızlığını koruma mücadelesi olduğuna göre Alman emperyalizmine bağımlılık, savaşta Alman emperyalizmiyle ittifak Türkiye'nin esas olarak milli bağımsızlık mücadelesi vermesini önlemedi. Türkiye siyasi bakımdan bağımsız olmalıydı, esas olan buydu!

Ama Lenin bağımsızlıktan bunu mu anlamaktadır, bir de buna bakalım. Türkiye bağımsız olmalıdır diyen Kautsky'ye Lenin'in verdiği cevap şudur:

"Türkiye kimsenin vasal devleti yapılmamalıdır... Eğer bundan fazla bir şey söylemezsem, Türkiye'nin tam özgürlüğünden yanaymışım izlenimi doğuyor. Aslında ise ben, kasten yalan söyleyen ve herkesi aldatan, ve Almanya'nın Türkiye'yi zaten kendi mali ve askeri vasalına dönüştürdüğü olgusunu gizlemek için bu cümleyi kullanan Alman diplomatlarının sık sık söyledikleri bir cümleyi tekrarlamaktan başka bir şey yapmıyorum." (Burjuva Pasifizmi ve Sosyalist Pasifizm, Top.Es. c.23, s.182).

Alman emperyalizmi Polonya'nın önemli bir kısmını ele geçirip de, Rusya'nın Polonya'yı tümüyle elden kaçırması "tehlikesi" gündeme girdiğinde bütün Rus sosyal-şovenleri "bağımsız Polonya" sloganına dört elle sarıldıklarında Lenin'in tutumu aynıdır. Bu durumda Rus sosyal-demokratlarının görevi genel olarak kendi kaderini tayin hakkını tavizsiz savunmaya devam etmekle birlikte, Rus sosyal-şovenlerinin "bağımsız Polonya" sloganlarının iç yüzünü açıklamak, emperyalist entrikayı teşhir etmektir. Polonya sosyal-demokratlarının görevi ise onları iki emperyalist ittifaktan birine bağımlı kılacak böyle bir bağımsızlığı teşhir etmektir.

"Polonya'nın ayrılma özgürlüğü üzerinde kayıtsız şartsız ısrar etme Büyük Rus (ve Alman) işçisinin görev borcudur; aksi takdirde, gerçekte, bugün II.Nikola'nın veya Hindenburg'un uşağı olacaktır. Polonyalı işçi ayrılma üzerinde ancak şartlı olarak ısrar edebilir, çünkü şu veya bu emperyalist burjuvazinin zaferi üzerinde spekülasyon ... yapmak onun uşağı olmakla aynı şeydir." (Emperyalist Ekonomizm, Koral Ya. s. 65).

Peki, Lenin'in emperyalist ekonomizm olarak nitelediği nedir?

"Sade, açık, teorik olarak itiraz edilemez bir sav yerine, yani: Şimdi bizi pratikte bütünüyle emperyalist devletlerin veya koalisyonlardan birinin buyruğu altına sokacak bu tür bir demokratik talepten yana (bağımsız bir Polonya'dan yana) olamayız.

...

Bunun yerine onlar, kendilerini bir saç malığın içine soktular: 'Bu gerçekleştirilemez! ...

İyi yürekli Polonyalı sosyal-demokratlar, yeni bir Polonya devletinin gerçekleştirilemeyeceğini kanıtlamak üzereydiler, ancak ... ancak emperyalist Hindenburg işe karıştı: yürüdü ve gerçekleştirildi." (Kiknadze'ye mektup, Emperyalist Ekonomizm, Koral Ya. s.105).

İşte Lenin'in emperyalist ekonomizme karşı yürüttüğü mücadeleden çıkarılabilecek sonuç ancak budur. Aydınlık ise Lenin'in emperyalizmin sınırları içinde ve bu sınırlar dışında bağımsızlık ayrımını önemsemediğini, Lenin için önemli olanın, isterse bu bizi emperyalizmin uşağı kılsın, genel olarak siyasi bağımsızlık olduğunu kabul et tirmeye çalışıyor. Lenin hiç bir konuyu sınıflarüstü bir yaklaşımla ele almamıştır. Lenin için emperyalizmin sınırları içinde mi, yoksa dışında mı ayrımının dışında ve hangi sınıfın devleti sorusunun dışında bir devlet bağımsızlığı genel meselesi yoktur, nasıl ki sınıfların dışında bir genel insan tabiatı yoksa. Marksistler sadece devlet bağımsızlığının emperyalizm çağında imkansız olduğu tezine, ve de devlet bağımsızlığını kazanma ve korumanın proletaryayı hiç ilgilendirmediği tezine karşı çıkarlar. Ama, ancak Marksizmden hiç bir şey anlamayanlar buradankalkılıp devlet bağımsızlığını kurmaya ya da korumayayönelik her siyaseti,doğrudan emperyalist işgale karşı çıkan her siyaseti "milli" sayma saçmalığına düşerler. İşte Aydınlık bu saçmalığa düşüyor ve Sovyet işgaline izin verdiği için NATO askeri stratejisinin "milli savunma ihtiyaçlarımıza" aykırı olduğu sonucuna varıyor! İyi ki NATO stratejisinin bu açığı varmış, yoksa anlaşılan NATO'ya karşı çıkmak emperyalist ekonomizm olacaktı!

Emperyalizmden önce milli mesele, ister feodal parçalanmışlığa son verme anlamında olsun, ister yabancı boyunduruğa son verme anlamında olsun, milli devletler kurulması meselesinden ibaretti. Çağımızda ise milli mesele anti-emperyalist mücadele meselesi haline gelmiştir. Elbette proletarya devlet bağımsızlığı meselesine ilgisiz değildir. Ama proletarya devlet bağımsızlığına rağmen emperyalizme bağımlı olunabileceğinive halkların on yıllardır sömürgeciliğe karşı mücadelesi sonucu artık emperyalizmin yeni-sömürgeciliğe başvurmak zorunda kaldığını da bilir. Proletaryanın hedefi emperyalist boyunduruğun kırılmasıdır. Emperyalizmin sınırları içinde devlet bağımsızlığını hedef alanlar, yeterli görenler ise bir zamanlarki Aren-Boran oportünistleri gibi oportünistlerdir.

Milli burjuvazinin tutarlı temsilcileri bile NATO'nun ABD emperyalizminin çıkarlarına hizmet ettiği için "milli savunma çıkarlarımıza aykırı" olduğunu söylüyorlar,Aydınlık'tan daha doğru yaklaşıyorlar konuya. Ayrıca, bugünkü 3. dünya ülkeleri hareketinin önemli bir yönü nedir ki? Siyasi bağımsızlığın kazanılmış olmasına rağmen ekonomik, siyasi ve askeri bağımlılığa karşı çıkmak,reformlar yoluyla da olsa bu bağımlılığı azaltmaya çalışmak değil mi? Aydınlık bazı 3. dünya ülkelerinin emperyalizme bağımlı hakim sınıflarının bile gerisinde kalmıştır. Çünkü o ülkeler hakim sınıfları isteseler de, istemeseler de halkların mücadelesinin etkisindekalıyorlar. Oysa Aydınlık, bütün keskin laflarına rağmen bu mücadeleye kulaklarını tıkamaya inat ediyor.

Ülkemizde sadece emperyalizme bağımlı, özellikle Amerikan emperyalizmine bağımlı hakim sınıflar açısından Türkiye'nin "milli savunma ihtiyaçları" ABD emperyalizmine çok yönlü bağımlılıkla çelişmez ya da ancak Aydınlık'ın ileri sürdüğü gibisinden salt askeri bazı nedenlerle çelişir. Ülkemizde sadece emperyalizme bağımlı hakim sınıflar bağımlılıkla bağımsızlık arasındaki sınırı Sovyet işgali olup olmaması noktasında çekerler. Çünkü onların "milli savunma ihti-

AYDINLIK ELEŞTİRİSİ (II)

yaçları" ndan anladıkları ABD emperyalizmine bağımlılığın ihtiyaçlarıdır, ABD emperyalizminin hegemonyacı çıkarlarının savunulmasının ihtiyaçlarıdır. Bu nedenle onların gerçekten "milli" bir savunma politikaları yıllardır olmadı ve olamaz. Onun için Türk ordusu Kore'de savaştı, onun için Türk ordusu Orta Doğu halklarına karşı yıllarca bir tehdit gücü oldu, onun için Stalin'in sosyalist ülkesinekarşı bir saldırı üssüne dönüştü ve onun için bugün sosyal-emperyalist Rusya'ya karşı teslimiyetçi bir politika güdüyor (Burada sözünü ettiğimiz ordunun ve hükümetin ABD emperyalizmine bağımlı yönüyle Rusya'ya teslimiyetçi bir tutum içine girmesidir. Son zamanlarda hakim sınıflar ve ordu içinde gelişen "tehlike--nin artık kuzeyden değil, Akdeniz ve Ege-den geldiği" şeklindeki eğilime bir başka yazıda değineceğiz).

Amerikan emperyalizmine bağımlı hakim sınıflar Rus işgaline sadece ABD'nin çıkarları açısından mı karşıdırlar? Elbette değil. Genel olarak emperyalizme bağımlı ülkemiz hakim sınıflarının önemli bir kesimi sadece Rus işgaline değil, bir Amerikan işgaline de karşı çıkarlar, çıkacaklardır.

Bu devlet bağımsızlığının emperyalizme bağımlı hakim sınıfların paylarına düşen talanı artırmasından kaynaklanır. Bu emperyalist ağababaları ile uşaklar arasındaki çelişmedir ve proleter devrimciler elbette bu çelişmeden de yararlanırlar. Ama bu başkadır, kendini onların sınıf durumuna geçirip, NATO'nun askeri stratejisine Rus işgaline izin veriyor diye karşı çıkmak başka.

Aydınlık "NATO'nun ve NATO'ya bağlı Türk ordusunun halk savaşına aykırı askeri stratejisini teşhir etmeyelim mi?" diyecektir. Elbette teşhir edeceğiz. Elbette en küçük ayrıntıyı gözler önüne sereceğiz. Ama bizzat teşhirin kendisi devrimci değildir. Emperyalizme bağımlı siyasi akımlar da teşhir yöntemini kullanırlar. Önemli olan tek tek olaylardan, ya da somut durumdan kalkınıp olayların özüne inmektir. Önemli olan NATO'nun askeri stratejisinin nasıl ABD'nin emperyalist siyasetinin hizmetinde olduğunu teşhir etmektir, nasıl olup da Türk ordusunun ABD'nin emperyalist siyasetine hizmet eden bu askeri stratejiye tabi olduğunu teşhir etmektir, Türkiye'nin nasıl ABD emperyalizminin bir yarı-sömürgesi olduğunu teşhir etmektir.

Ama, bunları yapabilmek için önce gerçekten görebilmek gerekir. Milli savunma ihtiyaçlarımıza uyan bir askeri strateji olabilmesi için ilk önce bir milli savunma siyaseti olması gerektiğini anlamak gerekir. Eğer bununla yetinirsen milli burjuva bakış açısında konaklarsın. Proletarya için önemli olan milli ve sosyal devrimdir. Ama daha da geride kalırsan çok tehlikeli bir bölgeye girdin demektir.

Alman emperyalizminin aleti Osmanlı ordusunun esas olarak emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı verdiğini ileri süren Aydınlık dergisinin NATO'nun askeri stratejisinin "milli savunma ihtiyaçlarımıza" taban tabana zıt bir siyasetten kaynaklandığını ve bu ikisinin özde antagonist olduğunu görememesi doğaldır. "Milli savunmanın" coğrafi bir toprak parçasının askeri yoldan savunulmasından ibaret olmadığını, bu meselenin sınıfsal tahlilinin gerektiğini Aydınlık ne zaman anlayacaktır? Kürt milli meselesini tartışırken "orduya esas karekterini veren şey, milli niteliği değil, sınıf niteliğidir" (s.33) diyen Aydınlık, bu sözlerini Rusya'ya karşı milli mesele söz konusu olduğunda ne zaman hatırlamaya başlayacaktır?

İstanbul

Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Sesi ortak salon tutarak 8 Mart kadınlar gününü kutladılar. 12 Mart faşist diktatörlüğün hapishanelerinde hastalandığında ölüme terkedilerek can veren Hatice Alankuş yoldaşın, Aynur Sertbudak ve faşizme karşı mücadelede can veren diğer devrimci kadınların resimleri duvarlardaydı. Mahir Çayan yoldaşın anası, yaptığı konuşmada proleter devrimcilere birleşmeleri gerektiğini vurguladı. Atilla Özkan yoldaşın anası, "Oğlum Atilla öldü ama sizler varsınız" dedi. Sosyal faşist İKD teşhir edildi ve devrimci yurtsever kadınların birleşmeleri, örgütlenmeleri ve çalışmalarını derinleştirmeleri gerektiği vurgulandı.

Malatya

8 Mart'da Yurtsever Devrimci Kadınlar Derneği'nde emekçi analar, kadın işçiler, ev kadınları ve kız öğrenciler biraraya geldik ve uluslararası işçi kadınlar gününü halkımızın can düşmanlarına karşı mücadelesinde birlik ve dayanışma günü yapmak istedik. Toplantıyı, dernek yöneticilerinden devrimci bir bacımız konuşmayla açtı ve hepimizi, büyük kadın devrimci önderler, Rosa Luxemburg, Clara Zetkin, Türkiye'deki devrimci mücadelede şehit düşen kadınlar ve devrim şehitleri için saygı duruşuna çağırdı. Ardından sazıyla sözüyle bir bacı, Avusturya işçi marşını söyleyerek mücadele azmimizi pekiştirdi. Sonra bir kız arkadaşımız, fabrikada, köyde, evde ve işte kadının sömürüsünü dile getirdi. Kurtuluşumuzu ancak, fabrikada erkek işçiarkadaşlarımızla, köyde köylü arkadaşlarımızla, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği için mücadele veren gençlerimizle omuz omuza verirsek gerçekleştirebileceğimizi vurguladı. Bu kavgada burjuvazinin ve revizyonistlerin oyunlarına karşı emekçileri uyardı. Burjuva kadınların gerçek düşmanlarımızı gizleyen ve hedefimizi karartan "erkeklere karşı düşmanlık ve savaş" safsatasından kadın emekçilerin etkilenmemeleri gerektiğini belirtti. Diğer yandan sözde sosyalizmi, özünde sosyal emperyalizmin talanını savunan revizyonist İlerici Kadınlar Derneği (İKD)nın karşı devrimci yüzü açığa çıkarıldı. Saz çalan devrimci bacımız kadınların sömürülmesini dile getiren "bacı, bacı" adlı türküyü söyledikten sonra, "Kızıldere", "Şarkışla" ve "Yoldaş seni anacağız" ağıtlarını toplu halde söyleyerek faşist diktatörlüğe olan hıncımızı dile getirdik. Bir devrimci savaşçının anasına ve yurduna olan sevgisini anlatan "ana" adlışiir okundu ve toplantı bitti.

Yer yer duygulanan çilekeş emekçi analarımız gözyaşlarını tutamadılar. Büyük bir coşku ile mücadele etmeye karar verdiler. Biz, Malatyalı devrimci, yurtsever anti-faşist kadınlar, kadınların kurtuluşu için mücadeleyi, halkımızın iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı yürüttüğü mücadeleyle daha sıkı birleştirerek üzerimize düşen görevleri daha bilinçli, daha fedakâr ve daha cesur bir biçimde yerine getirmeliyiz...

YAŞASIN EMEKÇİ KADINLARIN UYANIŞI VE MÜCADELESİ

Malatyalı yurtsever anti-faşist kadınlar.

İzmir

13/3/1977 günü Gürçeşme Halk Dayanışma Derneğinde toplanan analarımız, bacılarımızla 8 Mart Kadınlar Günü'nü kutladık. Ülkemizdeki kadınlar üzerindeki feodal baskıların ve sömürünün katmerleştiği dönemde, sosyal emperyalistlerin kuklası olan İKD'nin ülkemizdeki gerçek yurtsever kadınların mücadelesine set çekmek amacıyla kurulduğunu ve onların gerçek yüzleri emekçi ablalarımıza ve öğrenci kardeşlerimize anlatıldı. Kadınlar arasındaki çalışmaların yetersizliğinden bahsedildi ve feodal boyunduruğun kırılması için kadın erkek eşitliği içinde mücadele etmemiz gerektiği vurgulandı. Yine bir ablanın söyledikleri aynen şöyle: Hâkim sınıfların geniş kitlelere empoze etmeye çalıştığı, komünistler ana-bacı, karı, kız kardeş tanımazlar gibi demagojilere biz kanmıyoruz. Bu asılsız suçlamaları yıkmalı, hareketlerimizle, tavırlarımızla, giyim ve kuşamla en geniş kitleleri inandırmak ve kazanmak zorundayız dedi.

Kadınlar katılmaksızın devrim mücadelesi gerçekleştirilemez.

KAHROLSUN KADINLARIN MÜCADELESİNE SET ÇEKMEK İSTEYEN SOSYAL FAŞİST İKD! KADIN-ERKEK OMUZ OMUZA DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ YOLUNDA! NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

Gürçeşme'den devrimci bir ev kadını.

Ankara

13 martta, Dilşat Düğün Salonunda kutlanan uluslararası kadınlar günü toplantısında Halkın Yolu'ndan bir işçi kadın arkadaşın konuşmasının bir bölümü:

"Yoldaşlarım,

Ben milyonlarca ezilen yığınlardan bir işçiyim. Bizler erkeklerle aynı çatı altında aynı işleri yaparak aynı şekilde çalıştığımız halde toplum içinde ikinci sınıfız, erkek arkadaşlarımızla aynı ücreti almıyoruz.

Halkımızı sömüren hâkim sınıflar bir yandan kadını ev eşyası, süs eşyası, ev kölesi yaparken, diğer yandan da kâr hırsı ile fabrikalara çekip sömürmektedir. Dört duvar arasına hapsetmeye çalıştığı kadınıçıkarları yüzünden fabrikalara bağlamaktadır. Biz kadın işçiler, eşit işe eşit ücret için mücadeleverdiğimizde, kadını değerli süs eşyası gören burjuvazi üzerimize polisini panzerini yollamaktadır. Sözüm ona aile yuvasını koruduğunu, devrimcilerin aileyi ortadan kaldıracağı yaygarasını yapan gericiler çocuklarımızı ortada bırakıp sahtekârlığını açığa vurmaktadır. (...) Uyanan, devrimci mücadelesine katılan arkadaşlarımıza kadın-erkek demeden her türlü faşist baskıyı uygulamakta ve işten atmaktadır. Fakat bütün bu baskılara her geçen gün sesimizi yükseltip erkek arkadaşlarımızla mücadele vermekteyiz. Bizler kurtuluş savaşında, 15-16 haziran direnişinde, 1971'de faşist diktatörlüğün işkencehanelerinde, zindanlarda direnen arkadaşlarımızıunutmadan saflarımızı sıklaştırıyoruz. (...)

Bize hedef olarak eşlerimizi, halka hedef olarak da MC hükümetini gösteren sosyal faşist İKD'ye karşı fabrikamızda da mücadele veriyoruz. Onlar, kreş hakkımızı almak için patronlara rica etmemizi öneriyorlar. Barış nutuklarıyla "savaş uçağı yerine şeker dağıtın" diyerek Amerika ve Rusya arasındaki çıkacak savaşı gizlemeye, halkımızın devrim mücadelesini engellemeye çalışıyorlar. Amahalkımızın gerçek dostlarını tanımasını engelleyemeyecekler.

Bir emekçi kadın olarak size sesleniyorum. Kurtuluşumuza giden yolun demokratik halk devrimi yolu olduğunu unutmayalım. Yurtsever anti-faşist saflara bizler de katılarak devrimimizi yapalım.

ANKARA GECEKONDULARINDAKİ KADINLAR 8 MARTI KUTLADILAR

Gecekondu bölgelerinden emekçi kadınlar, dernekleri ve salon tutacak maddi güçleri olmamasına rağmen kendi istek ve çabaları ile biraraya geldiler. Devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan toplantıda, kadın ve genç kızlarımız 8 Martın önemini ve anlamını tartıştılar. Devrimci ozanımız Şah Turna da emekçi kadınların siyasete katılmaları gerektiğini, kurtuluşlarının devrime bağlı olduğunu anlatan konuşma ve devrimci türküleri ile emekçi kadınların mücadelesinegüç kattı. Kadınlar, gelecek 8 marta kadar önlerindeki görevin, devrimci mücadeleye katılan kadınların sayısını yüz mislisine çıkarmak olduğunu tesbit ettiler.

8 MARTA SAHİP ÇIKALIM! İKD'Yİ TEŞHİR EDELİM! YAŞASIN KADINLARIN VE ERKEKLERİN MİLİTAN DEVRİMCİ BİRLİĞİ! YAŞASIN KADINLARIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ YOLUNDA YÜKSELTTİKLERİ MÜCADELE BAYRAĞI!

YAŞASIN Zimbabve Baş.ta.sayfa 16'da

SÜPER DEVLETLERİN İÇİŞLERİMİZE KARIŞMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ

"Angola konusunda ZANU, çok açık bir görüşe sahiptir. Bu da bizim temel siyasi çizgimizdir. Biz kendi kurtarıcımız olacağız diyoruz. Bu konu çok açıktır.

"Bana sorarsanız Angola'daki durum berbattır. Bundan dersler çıkarmak gerekiyor. Biz süper devletlerin içişlerimize karışmasına izin vermeyeceğiz ve kendi kurtarıcılarımızın kendimiz olması ilkesi de buna hizmet etmektedir. Biz kendi hesabımıza Zimbabve'de iç savaşı önlemek için belli bir mesafe katettik. Zimbabve'deki silahlı kuvvetlerin büyük bir kısmına, yani % 95'ine sahip olan ZANU ve ülkedeki güçlerin ancak % 5'ini teşkil eden ZAPU ile bir örgütte birleştik. Bu da ZİPA'dır. (Zimbabve Halk Ordusu)

"Bundaki esas amaç ülkedeki bütün güçleri birleştirmek, küçük ayrı silahlı güçler bırakmamak, dolayısıyla süper devletlerin sızmalarına yardımcı olacak küçük ayrı grupların varlığını engellemektir.

Biz, siyasetin silaha kumanda etmesi gerektiğine inanıyorum, aksine değil. Dolayısıyla bu silahlı kuvvetlere kan vermesi için Zimbabve Yurtsever Cephesini oluşturduk. Bu cephe silahlı güçlere kumanda etmekte ve siyasetini belirlemektedir. Böylece hem siyasi, hem de askeri alanda işbirliği sağlanmıştır.

İşte bizim Angola'dan çıkardığımız ders budur ve ülkemizde başka bir Angola yaratmamak için yaptığımız bunlardır.

ZİMBABVE HALKI SÖMÜRGECİLİĞE, IRKÇILIĞA, EMPERYALİZME VE SÜPER DEVLETLERİN BÜTÜN DÜNYAYI TAHAKKÜM ALTINA ALMA EMELLERİNE KARŞI MÜCADELE ETMEKTEDİR

"Zimbabveli yoldaşlar konuşmalarında, mücadelelerinin sadece Zimbabve kitlelerinin mücadelesi olmadığını, bu mücadelenin, dünya devrimine bir katkı olduğunu belirtmişler ve milli bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm için mücadele ettiklerini söylemişlerdir.

"Evet bugün Zimbabve halkı sömürgeciliğe, ırkçılığa, emperyalizme ve süper devletlerin bütün dünyayı tahakküm altına alma emellerine karşı mücadele etmektedir.

"Milli bağımsızlık için, halk demokrasisi ve sosyalizm için mücadele etmektedir.

"Bugün Zimbabve halkı, sömürgeciliğe, ırkçılığa, emperyalizme ve süper devletlerin bütün dünyayı tahakküm altına alma emelleri ne karşı mücadele etmektedir.

"Milli bağımsızlık için, halk demokrasisi ve sosyalizm için mücadele etmekteyiz. Sosyalizm için diyorum, çünkü halkımız bir sömürücü sisteme karşı mücadele etmektedir ve şüphesiz milli demokratik devrim mücadelemizde bir sistemi yıkıp yerine aynı sistemi kurmak için mücadele etmiyoruz. Halkımızın bütün güçlerini ve tabakalarını birleştirmek istiyoruz ve düşmanı da ancak bu şekilde yeneceğimizi düşünüyoruz. Başka ülkelerde de devletlerin kendi bağımsızlıkları için milletlerin kendi özgürlükleri için, halkların devrim için mücadele ettiklerini biliyoruz ve bu hiç kimsenin önüne geçemeyeceği tarihi bir süreçtir. İşte dünyanın her tarafında halklar, sosyalizm, demokrasi ve bağımsızlık için mücadele etmektedir.

"Zimbabve'deki silahlı mücadeleye gelince; biz bu mücadelenin, dünya devrimine bir katkı olduğunu düşünüyoruz. Tarihten, emperyalistlerin, kapitalistlerin, hiç bir zaman iktidarı kendi istekleri ile teslim etmeyeceklerini öğreniyoruz. İşte bu nedenle bütün ülkelerdeki işçilerle köylüler biraraya gelmeli, ellerindeki olanakları birleştirmeli ve bu ezen güçleri yok etmelidirler. Şüphesiz silahlı mücadele veren ilk halk değiliz. Başka ülkelerdeki devrimlerden ve Angola halkının mücadelesinden çok şey öğrendik. Askeri kadrolarımız başka ülkelere gitmek ve orada halkın nasıl mücadele ettiğini öğrenmek fırsatını buldular. Sizin halkınız da 1919-23 arasında Atatürk'ün önderliğinde bir milli kurtuluş mücadelesi verdi. Biz bu mücadelenin de dünya devrim mücadelesine bir katkı olduğunu ve Zimbabve devriminin de bu mücadeleden öğreneceğini düşünüyoruz.

"Eğer bugün dünyadaki ezilen halklar birleşirse mutlaka zafere ulaşacaklardır. Çünkü dünya güçler dengesi onların lehine gelişmektedir."

ZİMBABVE HALKININ MÜCADELESİ DÜNYA HALKLARININ GENİŞ DESTEĞİNİ KAZANMIŞTIR

Silahlı mücadelelerinin birçok ülke tarafından desteklendiğini ve geniş bir desteğe sahip olduğunu belirten Zimbabveli yoldaşlar, bunun sebebinin haklı bir mücadele yürütmelerinde yattığını belirtmişler ve:

"Bunların başında Afrika Birliği içinde toplanmış bulunan Afrika ülkeleri gelmektedir. Batı Avrupa'da mücadelemizi destekleyen küçük gruplar ve partiler vardır. Afrika dışındaki birçok ülkede yardımlarını Afrika Birliği Kurtuluş Komitesi yoluyla kanalize ederek Zimbabve'nin mücadelesiyle dayanışmalarını göstermektedirler. Biz bunu çok olumlu görüyoruz. Çünkü yardımlarının Afrika Birliği Kurtuluş Komitesi kanalıyla halkımıza ulaşması, halkımızın birliğini teşvik etmekte ve yardım aracılığı ile başka ülkelerin Zimbabve halkının mücadelesini denetim altına alma tehlikesini asgariye indirmektedir.

"Süper devletlerden ABD ve Sovyetler Birliği'ni kastediyorum. Eskiden ZANU Sovyetler Birliği'nden doğrudan doğruya yardım istemişti. Onlar buna karşılık bizden örgütümüzü dağıtmamızı ve ZAPU'ya katılmamızı istediler. Bu reddedildi. Biz bütün dostlardan yardım kabul ederiz, fakat hiç bir şarta bağlı olmaksızın. Çünkü biz kendi kendimizi kurtaracağız. Milli bağımsızlık mücadelemizde ancak Zimbabve halkının kanı akacaktır. Bizim adımıza hiç kimsenin teçhizatı kullanmasını istemiyoruz. Alet ve teçhizatı sadece kendi güçlerimiz kullanacaktır. Biz herhangi bir süper devletin ne bizim tarafımızda ne de karşı tarafta müdahalesini istemiyoruz. Çünkü, Zimbabve halkı bölünmez bir bütündür. Biz Zimbabve halkının bölündüğü ve birbirine karşı savaşarak kanlarını döktükleri bir mücadele istemiyoruz."

EMPERYALİZM, SÖMÜRGECİLİĞE VE İKİ SÜPER DEVLETİN HEGEMONYACILIĞINA KARŞI MÜCADELE GÜÇLENİYOR

"Bugün dünyanın gelişmesine baktığımızda birçok ülkenin emperyalizmin kampından anti-emperyalist kampa doğru akın ettiklerini görüyoruz.

"Dünkü konuşmamda kalıcı hükümetler ile gelip geçici hükümetler arasındaki farktan sözeden-ken, bugün Rodezya'da Smith hükümetinin geçici ve arka tarafından sahneyi terketmekte olan bir hükümet olduğunu, Zimbabve halkının kuracağı hükümetin ise kalıcı bir hükümet olacağını söylemiştim. Bu sözleri şu noktada genelleştirmek istiyorum. Dünyadaki genç nesil, gelecekte kendi kalıcı hükümetlerini kuracak, kendi temsilcilerini işbaşına getirecek ve anti-emperyalist güçlerin durumu devrimcileştirmesi mümkün olacaktır.

"İster savaşlar devrime yol açsın, ister devrimler savaşı önlesin devrimci mücadeleler sonuçta güçlenecek ve zafere ulaşacaktır. Anti-emperyalist güçlerin kuvvet kazanması sonucu bugün bir üçüncü dünya savaşı karşısında, çeşitli ülkelerin alacakları tavır bir ve ikinci dünya savaşından farklı olacaktır. Birinci ve ikinci dünya savaşları sırasında büyük emperyalist ülkeler birçok ülkeyi savaşa sürükleyebildiler. Bugün ise şahsen ben, ikinci dünya ülkelerinin bir dünya savaşına katılmak istemeyeceklerini, onları ilgilendiren bir savaş olmadığını ileri sürerek süper devletlerin zorlamasına karşı koyacaklarına inanıyorum. Durumda bir nitelik değişikliği olmuştur, bugün üçüncü dünya güçleniyor ve süper devletlerin karşısında dev bir şekilde yükseliyor."

MC hükümetinin tamamen kanunsuz sınırdışı etme kararı; ne Zimbabve halkının ve ZANU'nun haklı mücadelesine gölge düşürebilir, ne de Zimbabve ve Türkiye halkları arasındaki kardeşlik ve devrimci dayanışmanın daha da güçlenmesini engelleyebilir.

SELAM ZİMBABVE'NİN KURTULUŞ SAVAŞÇILARINA!

ZİMBABVE HALKI ERGEÇ MUZAFFER OLACAKTIR!

MAMBERİ NE ÇİMURENGA! (DEVRİM YOLUNDA İLERİ!)

YAŞASIN ZİMBABVE VE TÜRKİYE HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

Zanu heyetinin sınırdışı edilmesini protesto ediyoruz!

Aydınlık Dergisi'nin davetlisi olarak ülkemizi ziyaret eden ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) heyeti MC hükümeti tarafından gözaltına alındı ve kanunsuz bir şekilde, sınır dışı edildi.

Heyetin ülkemizi ziyareti konusunda gerekli bütün işlemler yerine getirilmiş ve toplantı için önceden izin alınmıştı. ZANU heyeti Türkiye'ye gelmeden Türkiye'nin Bonn (Batı Almanya) büyük elçiliğine başvurarak gezilerini duyurmuşlar ve Türkiye hükümeti ile de görüşmek istediklerini resmen hükümete bildirmişlerdir. Heyetin burada yapacağı toplantılara izin için de daha önce başvurulmuştu.

Gerekli bütün işlemler yerine getirildiği ve heyet mensuplarının ırkçılığı ve sömürgeciliği mahkum eden herhangi bir toplantıya katılmaları için herhangi bir kanuni sakınca olmadığı halde, uydurma bir gerekçeyle hevet apartopar yurt dışına çıkarılmıştır. Kaldı ki, heyet üyeleri, herhangi bir sakınca varsa, konuşma yapmaktan vazgeçebileceklerini belirtmişlerdir. Ayrıca heyetin yurdışına çıkarılması sırasında, bazı polisler, heyet üyelerine hakaret etmeye kalkışmışlardır.

Diğer üçüncü dünya ülkelerinin mücadelesi karşısında, Birleşmiş Milletlerde ve İslam Ülkeleri konferansında ırkçılığı ve sömürgeciliği mahkum eden ve Zimbabve halkının mücadelesini destekleyen kararlara katılmak zorunda kalan faşist diktatörlük, bu kararı ile zalim ve emperyalist yardakçısı niteliğini ortaya koymaktadır. Halkımızın Zimbabve halkının mücadelesine duyduğu derin sempati ve dayanışmayı engelleyeceğini sanmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde CIA şefi gizlice Türkiye'ye geldi. DİSK-in yönetimine çöreklenen sosyal-faşistlerin çabasıyla Sovyet sendikacıları, DİSK'in 10. kuruluş yıldönümünde bol bol sosyal emperyalizmin reklamını yapmıştı.

İş, haklı bir dava uğruna mücadele eden halkların temsilcilerine gelince, resmen tanıdıkları Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) temsilcisine işkence edilmesine, ZANU heyetinin sınır dışı edilmesine kadar varmaktadır. Faşist diktatörlüğün temsilcileri bu tutumuyla gerçekten bütün dünya halklarının lanetlediği, ırkçı İan Smith rejimini desteklemektedir. Onların bu tutumu, sömürgeciliği ve ırkçılığı lanetleyen kararlara katılırken ne kadar iki yüzlü davrandıklarının ifadesidir.

Halkımızla, mücadele eden halklar arasındaki, Zimbabve halkı arasındaki dayanışmayı hiç bir gı ; engelleyemez.

Faşist MC hükümetinin aldığı karar tamamen kanunsuzdur. Bu kararı şiddetle protesto ediyoruz.

Yaşasın Zimbabve ve Türkiye halkları arasındaki devrimci dayanışma!

Zimbabwe -

YAŞASIN Zimbabve ve Türkiye halklarının kardeşliği

Geçtiğimiz günlerde Zimbabve halkının emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı mücadelesine önderlik eden ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) partisinin tam yetkili bir heyeti ülkemizi ziyaret etti. ZANU heyeti Yeşilköy Havaalanında Zimbabvece "Pamberi Ne Cimurenga"(Devrim Yolunda İleri) sloganlarıyla karşılandılar. Heyet, başkanlığını, ZANU'nun Batı Avrupa ve İskandinavya temsilciliğini yapan ve Cenevre Konferansı üyesi Reks Çivara, Nevil Ndondo ve Mizudeva Senderai yoldaşlardan meydana geliyordu.

Biz Türkiyeli proleter devrimciler, Zimbabve halkının temsilcilerinin ülkeleri ziyaret etmesini, halklarımız arasındaki kardeşliğin ve devrimci dayanışmanın gelişmesi yolundaki bu adımı sevinçle karşılıyoruz. Sömürgeciliğe, ırkçılığa ve süper devlet hegemonyacılığına karşı Zimbabve halkının haklı mücadelesi ergeç

zafere ulaşacak ve Ndondo yoldaşın da belirttiği gibi bu ziyaret sonuncu ziyaret olmayacaktır.

ZANU temsilcisi yoldaşlar, Türkiye'de kaldıkları kısa süre içinde, ZANU'nun mücadelesini ve çeşitli sorunlarla ilgili görüşlerini açıklamışlar ve Türkiye'de gördükleri sıcak kardeşlik ve dostluktan memnuniyet duydukları nı belirtmişlerdir.

Yapılan basın toplantısında ZANU Heyeti Başkanı Çivara yoldaş, şunları belirtmiştir.

"Ziyaretimizin amacı, hayatın her kesiminden Türkiye halkıyla karşılaşmak ve onlara Zimbabve'deki sorunlarımızı anlatmaktır. Bu basın toplantısında hazır bulunduğunuz için sizlere teşekkür ederiz, çünkü basın-yayın aracılığıyla Türkiye halkına hitap etme olanağı bulacağız. Partim ZANU, partimiz önderi Robert Mugabe yoldaş, onun merkez komitesinin tümü ve mücadele eden Zimbabve halkı adına, Türkiye kamuoyuna Zimbabve'deki durumumuz hakkında bilgi vermek istiyorum.

"Zimbabve'de savaş halinde bulunuyoruz. Keyfimiz öyle istediği için değil, son çare olarak savaşıyoruz. Önemle işaret etmeliyiz ki, barışçı görüşmelerin tekrar tekrar başarısızlığa uğraması karşısında silahlı mücadeleye başvurmak zorunda kaldık. Milli bağımsızlık ve özgürlüğümüzü gerçekleştirmek için savaşa başvurmaktan başka hiçbir yolumuz kalmadı. Biz daima barışa tutkun olmuşuzdur, ama barışı yitirince, yitirilen barışı geri getirmek için savaşa başvurduk.

"Bazı basın-yayın organlarının göstermeye çalıştığı gibi bir ırk savaşı vermiyoruz. Asi İan Smith'in ve hempalarının yönetimindeki zulüm ve sömürü sistemine karşı savaşıyoruz. Gerçekte siyasetimiz, ırklar-dışı bir siyasettir. Biz dünyanın her köşesinde, derisinin rengi ne olursa olsun, insanın insan olduğuna inanıyoruz. Biz, herkese açık bir Zimbabve, vatandaşları nın eşitlik ve uyum içinde yaşayacakları yeni bir Zimbabve istiyoruz.

"Biz, görüşmeleri kabul ediyoruz. Şu şartla ki bunlar, gayri meşru İan Smith rejiminin iktidarı tamamen ülkedeki hâkim Afrikalı çoğunluğa devredeceği görüşmeler olmalıdır. Cenevre görüşmelerinde böyle bir ürün alınamadı, dolayısıyle de bu görüşmeler dağılmış bulunmaktadır.

"Zimbabve'li halkımızın savaşının haklı bir savaş olduğuna önemle işaret etmeliyiz. Herkes, insanlık onuruna saygı göstermelidir. Zimbabve halkı kendi insan hakları için savaşmaktadır. Türkiye kamuoyu bu halk mücadelesini desteklemelidir.

"Bize yol gösteren ilke, kendi kendimizin kurtarıcıları olmaktır. Biz, fiili kurtuluş işini fizikman kendimiz yerine getireceğiz, ama yalnız başımıza savaşmayız. Üçüncü dünyanın ve bütün dünyanın demokratik ve ileri ci halkının uluslararası maddi ve manevi desteğine muhtacız."

"Türkiye halkına, Mozambik, Zambiya, Botsvana ve Tanzanya'da ki kamplarda bulunan 60.000'i aşkın insanımız için yiyecek satın almamıza imkân verecek fonlara katkıda bulunması için çağrıda bulunuyoruz. Ayrıca biz, örneğin tarım programları gibi çeşitli programlar da uyguluyoruz ve her çeşit donatıma, ilâçlara, eğitim malzemelerine, ulaştırma araçlarına ve diğer zorunlu maddelere ihtiyaç duyuyoruz. En acil ihtiyacımız, yiyecek satın almak için mali kaynaklardır. Rodezya'dan kaçan insanların sayısı muazzam bir şekilde artmaktadır.

Yaşasın mücadele eden Zimbabve halkı ile Türk halk kitleleri arasındaki dayanışma! Pamberi Ne Çimurenga! (Devrim Yolunda İleri!)"

Reks Çivara Yoldaş, daha sonra gazetecilerin sorularını cevaplandırırken şunları söyledi:

"Geçen Cenevre Konferansında ZANU'nun tavrı çok açık. Mugabe, İngiliz hükümetinden bağımsızlık tarihini yazılı olarak bildirmesini istemişti. İngiltere bunu yapmayınca konferans kopmuştu. Savaş iki cephede sürüyor; askerî ve siyasî. ZANU, yeni bir konferansa önceden belirttiği şartlarla, yani iktidarın Zimbabve halkına devri şartıyla katılacak.

"İngiltere'ye karşı tavrımız çok açık. Cenevre Konferansında da belirttiğimiz gibi, İngiliz hükümeti sömürgeci devlettir. Zimbabve'yi sömürgeleştiren odur. Yeni konferans önerisini olumlu karşılarız. Ancak tek muhatabımız İngiltere'dir.

"ZANU - Zimbabve Yurtsever Cephesi'nin üyesidir. Ben burada hem ZANU, hem de Yurtsever Cephe adına konuşuyorum."

Diğer bir soru üzerine, Çivara yoldaş devamla şunları söyledi:

"Biz Zimbabve'de sosyalist bir devlet kurulmasını istiyoruz. Ne "Batı modeli", ne de "Doğu modeli" bir devlet istemiyoruz. Biz Zimbabve'nin şartlarına uygun bir devlet istiyoruz. Biz kimseyi kopya edecek değiliz. Diğer ülkelerin deneylerinden öğreniriz. İyi örnekleri alırız. Kötü örnekleri atarız."

"Ülkemizde büyük çoğunluk olan bizler yönetime katılamıyoruz. Bugün hükümette bulunan siyahlar satılmış kabile şefleridir. Biz ülke ekonomisinin gelişme yönünü de etkileyemiyoruz.

"Türkiye hükümetinin ne yolla yardım yapabileceği konusunda şunu söyleyelim: Gerçi biz hükümet değiliz, ama ülkeyi gayri resmi olarak yöneten biziz."

ZANU temsilcisi yoldaşlar, yaptıkları diğer konuşmalarda, mücadeleyi sonuna kadar sürdürecek lerini, Angola deneyinden önemli dersler çıkardıklarını, mücadelelerine yol gösteren ilkenin, kendi kendilerinin kurtarıcıları olmak ve kendi gücüne güvenmek olduğunu söylemişler ve aynı zamanda iki süper devletin hegemonyacılığına karşı mücadele ettiklerini belirtmişlerdir.

ZAFER MUTLAKA ZİMBABVE HALKININ OLACAKTIR

Çivara yoldaş: "Ben dünyadaki anti-emperyalist güçlerin, emperyalist güçlerden çok daha hızlı geliştiğine inanıyorum.

"Bugün dünyada iki güçlü rüzgâr esiyor. Biri anti-emperyalist güçler gelişmekte ve emperyalist güçler gerilemektedir ve bu da anti-emperyalist güçlerin emperyalist güçlere hâkim olduğunu gösteriyor."

"Bugün Zimbabve'de elimizde yeterince insan gücü, kararlılık ve yetenek vardır. Zafer mutlaka bizim olacaktır."

BAĞIMSIZLIĞIN ANCAK SİLAHLI MÜCADELE İLE SAĞLANABİLECEĞİNİ GÖRDÜK

Zimbabve halkının sömürgeciliğe karşı mücadelesinin çeşitli aşamalardan geçtiğini belirten Zimbabveli yoldaşlar;

"Biz daha önce kurulan partilerin reformcu partiler olduğu ve silahlı mücadeleyi savunmadıklarını gördük. Güney Afrika'daki durumun diğer Afrika ülkelerinden çok farklı olduğunu ve bağımsızlığın ancak silahlı mücadele ile sağlanacağını gördük.

"Şunu kavradık: bağımsızlığımızı bize İngiltere, Amerika yada bir başka devlet tarafından gümüş tepsi içinde sunulmayacaktır. Bağımsızlığımız ancak acılarla ve fedakârlıklarla dolu bir süreç sonunda kazanılacaktır.

"Bütün emperyalist devletler birtakım uluslararası konferanslar düzenlemektedirler. Fakat bizzat bunlar da bizim silahlı mücadelemizin bir sonucudur. Ve bu konferansların amacı halkımızın devrimci silahlı mücadelesini durdurmaktır. Fakat partimiz, çok kesin bir şekilde tesbit etmiştir ki, biz silahlarımızı asla bırakmayacağız. Konferanslara da katılabiliriz, Ancak Zimbabve halkı tamamen kurtulana dek silahları elden bırakmayacağız. Bir yandan savaşıyoruz, öte yandan görüşmeler yapıyoruz. Fakat temel mücadele biçimimiz silahlı mücadeledir ve bu mücadele içinde ZANU milliyetçi bir örgüt halinden, devrimci bir örgüt haline gelmiştir. *Devamı sayfa 15'de*